

מול התאחדותנו

יוצא לאור

ע"י התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

בני ברק - אלעד

שנה י"ג גליון תקצ"ח

משפטים - שקלים

כ"ז שבט תשס"ט

תוכן העניינים

לקח טוב.....עמוד ג'
שבת בשבתו.....עמוד ה'
דבש תמרים.....עמוד ז'
בשפתי צדיקים.....עמוד ט'
פרפראות לחכמה....עמוד י"א
ודרשת וחקרת.....עמוד י"ב
פניני התורה.....עמוד ט"ו
חוקים להורותם.....עמוד י"ז
הילולא דצדיקיא.....עמוד י"ט
דבר בעתו.....עמוד כ"ה
משולחן מלכים.....עמוד כ"ו
דברות קודש.....עמוד ל"ד

להכנסת מודעות, ברכות מול טוב,

הנצחת שם, לעילוי נשמת

ולכל שאר עניני המערכת

הארות והערות וכדו'

אפשר לפנות

להר"ר יושע פאליק שווארץ הי"ו

011-972-527617061

אור פניך עלינו אדון נשא

בלבבות מלאים התפעמות ואהבה, מעורב בעצב ודאגה נתיישבו שני הידידים למסיבת פרידה, כל אחד מכיבו בחבירו ומתבונן בדומיה, הנה כבר עשרות בשנים הם קשורים א' לחבירו בקשר אמיץ וחזק, ימים ולילות העבירו בצוותא ובידידות עמוקה, ועתה אחד מהם נאלץ לנדה למרחקים, ודנה ההכרח לא יגונה ולא ישובה ואת הנעשה אין להשיב, אמנם שניהם מוטרדים מלהמציא איזה רעיון איך ששניהם ישארו קשורים ואגודים אחד באחד לנצח, והמים הרבים אשר יפסיק ביניהם לא יוכלו לכתוב את האהבה, א' העלה הצעה שכל אחד יתן לחבירו את תמותתו, וכך יישאר הקוק בזכרוננו, וכשירצה להיזכר מצורת ידידו הוותיק יעיין בתמונה המונחת בחיקו.

נענה חבירו בחכמתו - לא ולא, אין בזה די כדי להנציח ידידותינו כמאז ומקדם, אלא עצתי היא איפוא - שניקה את שני התמונות שלנו, ונקרע אותם לחציים, וכל אחד יקבל רק חצי תמונה, ונניח אותם בנגזי אוצרותינו וכך יעמוד למשמרת, וכל חיתו נזכור ולא נשכח שהחצי השני של התמונה נשאר אצל ידידו, ומבלעדו אני רק כחצי תמונה.

משל זה מתאמרא משמי דהרה"ק רבי מנחם מענדל מרימיתוב זי"ע שביאר בזה ענין היחץ לביל פסת, דדנה חקב"ה הגלה אותנו בין האומות ונתפזרנו בכל קצווי תבל, אבל היחץ בא לרמוז כלשתו חק' "אז מיר בלייבן אנגעקניפט אין בורא כל עולמים, און ער בלייבט אנגעקניפט אין אונז", עכתה"ק.

ובבחינה זו איתא בספח"ק לבאר ענין מחצית השקל, שהוא כמים קרים על נפש ישראל עייפה, על שעם ישראל נודדים מגלות לגלות דווים וסחופים כשקללה רודפת חברתה רח"ל, וגלו מעל שולחן אביהם ונתקיים מאמרה"כ ואנכי הסתר אסתיר פני, אעפ"כ יוצא נוחם לנפשו ע"י שיחשוב שאנו נתקשרנו בקשר אמיץ וחזק אשר לא במהרה ינתק, וזה הרמז בנתינת מחצית השקל להורות שהציו השני יושלם על ידי כביכול ית"ש בבוא הגואל.

אמנם דברים אלו אמורים רק בזמן הגלות כאשר כלל ישראל נתגרשו כבן שגלה מעל שולחן אביו על כן צריכים כמה להתחזק ולמצוא רווחה, אך לעתיד לבוא כאשר נשיב לציון ברירה ושוב לא יפרדו איש מעל אחיו לעולם אז יתנו שקל שלם, ועל כן אנו אומרים אור פניך עלינו אדון נשא - ושקל אשא בבית נכון ונשא - כי אז יבואו האומדים מארץ אשר ונשתחוה לה' בהר הקודש, ואז יושלם התמונה והמטבע בשלימותה בביאת משיח צדקינו, ומלכינו מרן רבינו שליט"א בראשיתו, במהרה בימינו, אמן.

בא ברִיד ה'

באותות כבוד ואהבה, נקדם בברכת ברוך הבא, את פני הדרת גאון האי גברא רבא, מודה דרכינו ומאיר נתיבותינו, הנחקק וצמוד באהבה בקורות לבבינו, המאור הגדול לממשלת התורה, מפיה רוח חיי"ם בתלמידיו הנאמנים בשיבותינו המעטירה, בתוככי קהילתנו הק' בני ברק המפוארה, צב"י ואתרעי בן ומוסר לן אורייתא, יקריה מטיל עליה ביומו ולילותא, יום ולילה יביע אומר, בפלפולים נחמדים דמתה לתמ"ר, נזר יופי כליל תפארת, לבית אבותיו עטרת, אוזן קשבת לכל אשר אליו פונה, בעצה ישרה וברוח נכונה, ובפרט אל תלמידיו כבניו דואג ומוסר נפשו בכל עת ועונה, בסבר פנים וברוח נאמנה, עומד לנס קהילתו, על ישראל הדרתו, הרבה חכמה והרבה ישיב"ה, הוא הודה והוא זיוה, ענוות חן נסוך על פניו, ושמו הטוב בזיכי הרבים הולך לפניו, פרי צדיק עין חיי"ם כש"ת

הגה"צ פאר מקדושים

רבי חיים צבי מייזליש שליט"א

ראשי ישיבת מהרי"ט ד'סאטמאר ב"ב - אבדק"ק סאטמאר אלעד יצ"ו

דרגל הופעתו בשערי עירינו וויליאמסבורג יע"א

למען עריכת המגבית השנתית לטובת מבצר התורה ועמוד ההוראה

כולל "עצי חיים" ד'סאטמאר צדקת רבי מאיר בעל הנס

המתנוסס לשם לתהילה ולתפארת בעיה"ת בני ברק יצ"ו

יהא בואו לברכה, ויוכה לרומם קרן התורה והיראה אלף פעמים ככה, ובכל אשר יפנה ישכיל בהצלחה, וימשיך בהרבצת התורה ררבי' והמשכה, ויפיץ מעיינותיו חוצה בלי קצבה והערכה, להשקות צמאי תלמידיו הנאמנים השותים דבריו בהערצה והערכה, ועוד רבות בשנים יפאר וירומם קרן קהילתו כדת ובהלכה, מתוך תענוג ונחת והרווחה, עד ביאת מלכא משיחא, אכ"ר.

המקבלים פניו בהדרת כבוד ויקר תלמידיו שומעי לקחו

יוצאי ישיבת מהרי"ט בארה"ב

לכה טוב

ליקוטים יקרים, מפי סופרים וספרים,
ע"ד מוסר וחסידות נאמרים

הדינים להבעיר לא לקוצים לבד הם מבקיעים, אלא "ונאכל גדיש" רמז לתנוקות של בית רבן, שעדיין אין להם קומה אלא גדושים, "או הקמה" לפעמים חרב עד צאור הגיעה, שנלקחים צדיקי הדור להציל על כללות הדור, ולפעמים יגדל החטא עד כדי שיחה' "או השדה" שזה מרמז על כללות ישראל, שיהי חימה שפוכה על כל שונאי ישראל, והוא אומרו "שלם ישלם המבקיע" הם הרשעים הקוצים את כל אשר הרגו, וענין הכפל 'שלם ישלם' הוא שגם יעשה הקב"ה דין להמחטאים, היינו היצירה, שלעתידי מכיאו הקב"ה ושוחטו, ונשגב ה' לבדו ביום ההוא. (אורי החיים הק')

★

אל תשת ירך עם רשע להיות עד חמס, אם מקיים אתה מצוה והנך מצרף לך שותף לאותה מצוה, את היצר הרע, בזה שאתה מקיימה מתוך נגיעה, כשביל כבוד או ממוך, דע לך שהוא היצירה, יהיה אח"כ לעד חמס' שיחמוס ממך את המצוה הזאת, כפי שאמרו חז"ל יורד ומסמין עולה ומקטרג, בתחילה הוא מסית את האדם לעשות רע, ואח"כ הוא מקטרג עליו בשמים ומוכיח, שאפילו מצוותיו אין להן כל ערך. (נועם אלימלך)

★

ומראה כבוד ה' כאש אוכלת, כשאדם מישראל רוצה לדעת, אם אמנם הוא עושה נחת רוח לה' בעבודתו, ואם כאמת הנהו מרבה כבוד שמים, הרי הסימן המובהק לכך הוא, כשהוא מרגיש בקרבו התלהבות ולחם אש לעבודת השי"ת, שכן אם נותנים לו מן השמים התלהבות, התעוררות ותשוקה לעבודת השי"ת, הרי זו הוכחה שעבודתו מקובלת, "ומראה כבוד ה'" המבחן לאדם, אם אמנם הוא רואה את כבוד ה' בעבודתו, הוא "כאש אוכלת" אם הוא מרגיש בקרבו תשוקה לזהות כאש לעבודת השי"ת, אבל אם הוא צונן וקר נפש, הרי זה סימן שעבודתו רחוקה מלהיות לרצון. (קדושת לוי)

בחז"ן על משנתנו שהוא מתהלך במל בחוצות, ולא זו בלבד שאיננו מצמצר על זה שהחסיר בעת מחלתו בתורה ותפילה, ואינו שואף למלא את החסר, אלא שהוא עוד מתבטל בחוצות, הרי הוא מוכיח בזה שהמכה לא גרם לו שום ביטול תורה, ועל כן 'ונקה המכה'.

★

אם יום או יומים יעמוד לא יוקם כי כספו הוא, כל ימות השנה האדם בולע תפילתו בחטיפה, ואף אם ביום אחד בשנה, 'ביום כיפור' או יומיים בשנה 'בראש השנה' הרי הוא מאריך קימעה בתפילתו, אם יום או יומיים יעמוד, גם אז 'לא יוקם' איננו קם ועומד עמידה איתנה בתפילתו, 'כי כספו הוא' שאפילו אז מתכוין הוא לעצמו, שתהיה לו פרנסה בריות, ואין דעתו נתונה על התיקון הרוחני הדרוש לאדם. (היחודי הקדוש)

★

וכי יזיד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות, מכאן נובל למצוא הרמז מה שכתוב בסידור האר"י ז"ל, כי הרמ"ק קיבל מפי אליהו ז"ל לבטל מחשבה זרה, לומר פסוק 'אש תמיד תוקד על המזבח' עיי"ש, ואפשר לפי"ז לפרש הפסוק זה, 'וכי יזיד איש' היצר הרע, 'על רעהו' הוא היצר מוב שהם יחדיו בלבד של אדם, "להרגו בערמה" במחשבת ערמימיות וכזבת, אז, 'מעם מזבחי תקחנו למות' דיינו הסגולה לומר הפסוק 'אש תמיד תוקד על המזבח' כנ"ל, ויעבור רוח הטומאה מן הארץ. (עבודת ישראל)

★

כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבקיע את הבערה, תרמזו התורה שהרשעים ברשעתם לא לבדם ירעו, אלא מסוככים רע לכל העולם, "כי תצא אש" וכשיש התגברות ממידת הדין על העבירות, "ומצאה קוצים" הם הרשעים שאינם אלא קוצים מכאיבים, והודיע הכתוב עוד כי אחר שניתן רשות לאש

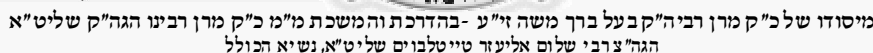
ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם, פירש רש"י כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם, לכא' מה בעי רש"י בזה, אכן ידוע כי כל אחד ואחד צריך להתסגר ביסורין, כמו"ש כי את אשר יאהב ה' יוכיח, אכן החלוק בזה, כי לאיש פשוט צריך להכותו במקל, אבל החכם תחת גערה במבין, והנה יש יסורין להצדיק בערך השולחן לפניו לאכול, ומסוכין אצלו והוא יושב בראש, כי בענוות רוחו בוש יבוש לישיב בראש, אך יסורין כאלה טובים הם, וזהו שאמר "ואלה המשפטים" הם היסורים, "אשר תשים לפניכם" לפני הצדיקים, שישבו כשולחן הערוך בראש המסוכים. (תפארת שלמה)

★

ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם, וברש"י אמר לו הקב"ה למשה לא תעלה על דעתך לומר אשנה להם ההלכה ב' או ג' פעמים ואני מטריח עצמי להבינם טעמי הדבר וכו' לכך נאמר אשר תשים לפניכם, לפיכך אמר רש"י כי היה בדעתו של משה שלא לפרש לבני ישראל את טעמי המשפטים, עד שאמר לו השי"ת 'אשר תשים לפניכם' כי סבור היה משה, שכאשר יפרש להם את הטעמים יעשו בני ישראל את המשפטים מפני הטעם שיש בו, ולא מפני רצון הקב"ה, על זה אמר לו הקב"ה, שכל זאת יפרש להם הטעמים ועם זה ילמדו לעשות את המשפטים מפני רצון השי"ת, על אף ידיעת הטעמים. (שפת אמת)

★

אם יקום והתהלך בחזן על משנתו ונקה המכה, אמנם המזיק משלם בעד הכל, שהוא נזק, צער, ריפוי, שבת ובושת, אולם הרי גרם לנזק גם בביטול תורה ותפילה בעת מחלתו, ומי ישלם את ההפסד הזה, ואכן דבר זה נשאר משא תמידית על זה שהכוהן ולעולם איננו יכול להיטהר מזה, כמה דברים אומרים, רק אם אמנם עוסק המוכה בתורה ועבודה בקומו מחוליו, אבל אם יקום והתהלך

שבת בשבתו

אמורות קודש בעניני שבת נאמרים
על פרשת השבוע ערוכים וסדורים

ניצולים מיצה"ר בלי תפילה

כי תקנה עבד עבדי וגו' ובשביעית יצא לחפשי חנם, ותא' יפוק לבר חורין מגן, הענין כי ימי החול נקראים ששת ימי המעשה, שבהם צריך האדם לעבוד עבודה ולתקן מדי יום ביומו המדה השייך לאותו יום, אך בהיות שיצרו מתגבר עליו העצה לזה הוא כמו שנודע בשם האריז"ל שהשם שד"י מסוגל להבריה ולהסיר מן האדם כל שליטת היצה"ר, ע"כ יתפלל שדי ישמרנו מן היצה"ר ואז יהי' אל שדי בעזרו שיוכל לעסוק בעבודת ה' בתיקון כל המעודות, אך כ"ז הוא בששת ימי המעשה אבל ביום השב"ק מגדל הקדושה של שבת נתבטלים כל שליטת היצה"ר לכן אין צריכים להעצה זו מתפלת שדי ישמרנו, כי בנקל אז לאדם לעסוק בעבודת הש"ת וסגולה זו משם שד"י נעשית מאל"י מאור קדושת היום. וכל זה מרומז בכתוב הזה כי תקנה עבד עבדי ש'ש שנים יעבוד מרומז בס"ת אותיות שד"י היינו כשרוצה האדם לקנות קנין הקדושה בנפש לעבוד עבודה העברית אופן עבודת צריך להיות בבחי' שש שנים יעבוד בששת ימי המעשה צריך האדם לעבוד מדי יום ביומו לתקן המדה השייך לאותו יום, אך עבור התגברות יצרו עליו למנוע מזה ע"כ צריך לעצה זו משם שד"י שמרומז בס"ת, אך ובשביעית מרומז ליום השבת קודש אז יצא לחפשי חנם, ותא' יפוק לבר חורין מגן, שקדושת השבת בעצמו הוא מגן ומחסה בעד כל שליטת היצה"ר ונתעורר בו עלמא דחירות עכ"י בחי' חירות ממה"מ ומיצה"ר ולכן אין צריכים בו להעצה זו של תפלת שד"י ישמרנו. (מגן אברהם טריסק)

גם מתענוגי הגוף איכא נח"ר להשי"ת

שש שנים יעבוד ובשביעית יצא לחפשי, יש לומר בדרך רמז, על פי מה שכתב בוורר הקדוש שגם שבכל ימות השבוע עיקר נחת רוח השם יתברך הוא רק מברכת המזון ומעשים טובים דידך, ולא מעצם עונג דידך, עכ"י בשבת קודש אנו לפניו בבחינת בן אהוב, שיש לו נחת רוח גם מעונג גופני דידך, נמצא שבשב"ק יש עלייה לבחינת כח התאווה שהוא כעבד כל השבוע, וזהו שאמר כאן "שש שנים יעבוד" בשבת ימי המעשה יהיה הכילה בעניניו כעבד, "ובשביעית יצא לחפשי" ונעשה כבן חביב, כי יש להשם יתברך נחת רוח מתענוגו שלנו גם שעל פי התאווה. (מחזה אברהם)

להתפלל על צרכי רוחניות וגשמיות

רק שבתו יתן ורפא ירפא, הנראה לרמז גודל מעלת יום השבת קודש אשר הוא צנור כל השפעות וטובות הכלולים בגוף ובנפש והוא מרפא לכל הענינים כמ"ש שומר שבת מחללו אפילו עונ"ג מחול לו וז"ש ובשביעית יצא לחפשי חנם, בשביעית רמז בו אותיות שב"ת, ולזה ג"כ הענין בחובל בחבירו צריך ליתן לו ה' דברים ואחד מהם שבת אותיות שבת רמז בזה בחובל בחבירו הוא ג"כ בב' ענינים, הא' כפשוטו שחבל בגופו,

גם רמז בעניני הנפש שחבל בחבירו בפגם הנפש, ועל כל הענינים האלה העיקר הוא להתפלל עליו ביום שבת קודש והוא תכלית הרפואה, וז"פ רק שבתו יתן כאשר יתפלל עליו ביום השבת אז רפא ירפא. (תפארת שלמה)

הוצאת רפואה תלוי בהוצאת שבת

רק שבתו יתן ורפא ירפא, י"ל הנה ארז"ל בפ"ק דשבת (דף יב.) הנכנס לבקר את החולה בשבת אומר שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא, א"כ יכולה היא שתרחה היינו שהשבת כדאי להגן אלמא דכל הרפואות בשבת תליין וזמה מובן דמי שממעט בהוצאות שבת ויו"ט יצטרך ליתן את מה שמקמץ מהשבת לשלם שכר רפואה מדה כנגד מדה וזה"ר רק שבתו יתן ורפא ירפא, רק הוא מיעוט אם ממעט משבתו יתן ורפא ירפא, מצטרך ליתנו לאגר אסיא.

אי נמי י"ל אם משתדל לתקן מה שה' ממעט משיבת שבת הא גופא יגרום לו רפואה ע"ד יכולה היא שתרחה והיינו רק שבתו יתן מה שה' ממעט מהשבת יתקן ואז רפא ירפא סימן לדבר מצאתי בס' היכל הברכה פ' בשלח רפא במילואו ר"ש פ"א אל"ף בגימטרי' שבת עיי"ש.

סעודת מלוה מלכה מסוגל לפרנסה

אם כסף תלוה את עמי, יש לרמז מה שאמרו הצדיקים אשר סעודתא דדוד מלכא הוא מסוגל להמשיכת פרנסה צרכי עולם. והנה תיבת עמי רומז על ג' סעודות של שבת, כי עמ"י ר"ת מלכות ע"תיקא י'עקב, ו"תלוה" את "עמי" רומז על סעודת מלוה מלכא, אז הוא המשיכת כסף ופרנסה, וזהו את העני עמך כי דוד קרא לעצמו עני ואביון.

קדושתו היא רק ע"י ההכנה בימי החול

ויכסוהו הענין ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי, פרש"י ללמדך שכל הנכנס למחנה שכינה טעון פרישה ששה ימים, הנראה לרמז מעלת יום שבת שצריך האדם להיות לו הכנה כל ששת ימי המעשה, כדי שיהי' יכול לקבל אור קדושת שבת כראוי לו, והשבת רמז למחנה שכינה, ח"ש שכינתא תתעטר כ' בוין תתקטר, פי' מי ששומר את עצמו בששת ימי המעשה הם הווי"ן אז ג"כ השכינה מתקשרת בו כביכול, וז"ש ויקרא אל משה ביום השביעי זה ש"ק.

לעני"ג הרה"ח ר' ישראל טרעגער ז"ל

בי"ד יעקב אר"י הכהן ז"ל
גלב"ע כ"א חשוון תשס"ח לפ"ק

וזה"ה האה"ח מרת צירל צפורה ע"ה

בי"ד משה זרעא ז"ל
גלב"ע י"ט סיון תשס"ח לפ"ק

בס"ד

להחיות את נפש הצדיק

צען מאל ח"י

\$180

באשתייערט זיך
מיט לכה"פ

פאר די קרוב צו הונדערט לומדים אין אונזער הייליגן כולל

דערמיט וועט איר מחי"ה זיין כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א
ארויסצוהעלפן משאת נפשו ולבבו פון אביו מרן רביה"ק בעל ברך משה זי"ע מייסד כוללנו

וויפיל איר גיט פאר אונז, באקומט איר צוריק פיל מער דורך די סגולה בדוקה ומנוסה פון אלקא דמאיר עננו

דינער השנתי • א' תרומה • בהיכל ביהמ"ד הגדול

דבש תמרים

פנינו יקרים, מבאר הפרוה שרים,
רבותינו הקדושים עצי התמרים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניך ובמדרש ואלה המשפטים וגוי ההיד מניד דבריו ליעקב חקיו ומשפטי ישראל וגוי. נראה עפ"י דפירשתי מאמח"כ ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם, דהנה אמרו חז"ל במדרש מנן לאמירה לעכו"ם שבות שנאמר את שבתותי תשמור, ואתמר כי משמ"י דהנאון הרבי ר' העשיל ז"ל דהנה הקב"ה ברא את העולם בדיבור בעלמא כדכתיב בדבר ה' שמים נעשו, ומדיבור זה שבת ויטע ביום השביעי, לזה אמר מנן לאמירה לעכו"ם שהוא שבות, שנאמר את "שבתותי" תשמור, והשבתה של הקב"ה ה' מדיבור, על כן אמר אמירה לעכו"ם, עכ"י ודפח"ת, נשמע מזה אשר הקב"ה מרוב אהבתו לעמו ישראל נתן להם את הכח הזה שיהי' נחשב דיבורם כמעשה, ויכולים לפעול גדולות ונצורות אף בדיבור גרידא, לא כן באוה"ע אין הכח הזה שיהי' נחשב הדיבור כמעשה דכמה נחשב הוא ואין בידם לפעול כלום בדיבורם. וזה ירצה באומרו ולמדה את בני ישראל "שימה" בפיהם, דהיינו תלמדם ע"י כח התורה, שמה שיאמרו בפיהם יהי' כמו שימה ממש, וזשיה מניד "דבריו" ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל, הקב"ה מסר לעמו ישראל הכח שבדיבור נחשב כמעשה כמו דיבורו (כמש"נ בדבר ה' שמים נעשו), לא "עשה" כן לכל גוי שאצל אוה"ע לא נחשב האמירה כמעשה, וזה רומז הכתוב באמרו, ואלה המשפטים אשר "תשים" לפניך ולא אמר אשר תלמדם, שרצה לרמוז על ישראל שבאמירת הפה נחשב כשימה משש כמש"נ ולמדה את בני "שימה" בפיהם כנ"ל, וע"ז אמר רש"י לפניך

ולא לפני עכו"ם, דבאוה"ע אין הדיבור נחשב כמעשה. (קדושת יו"ט)

☆

ויאמרו כל הדברים אשר דיבר ה' נעשה. וצ"ב למה אמרו מקודם רק נעשה ואח"כ אמרו נעשה ונשמע, ויתבאר עפ"י מש"ש בספח"ק האדק שייד לצוות על מצות אהבת ה' והלא האהבה תלויב בלב ולא תבא בהכרח, אכן על ידי התורה והמצות של בניי כביכול מתנוצץ ומשפיע אור כבודו בקרב לבבם ומעצמיות אור הנשפע הם שבים לאהבתו ית"ש כמים פנים אל פנים, ולפי זה יובן הענין מה שהקדמו ישראל נעשה לנשמע כי נעשה קאי על מצות מעשיות, ונשמע קאי על מצות התלויות בלב כאהבת הבורא וכדומה, וכדי להגיע לבחינת נשמע באהבת ה', מן ההכרח שיקדמו בחינת נעשה לעשות מצות מעשיות כנ"ל, ומחאי טעמא לא אמרו ישראל בתחלה רק נעשה, היינו שיתחילו לקיים מצות מעשיות וכן עשו שבנו מזבחות והקריבו עולות ושלמים, תל ידי מעשי המצות האלו האיר הקב"ה בלבבותם קרן אהבתו ונתעורר גם בקרבם אהבת ה', ואז אמרו נעשיה ונשמע, כי כבר השינו בחינת נשמע שהוא אהבת ה'.

☆

כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע. גי' במסורה, דין, ואידך ונשמע קילו בבוא אל הקודש, ואידך ונשמע פתגם המלך, וצ"ב, ואפשר לומר עפ"י מש"ש שאוה"ע נמנו וגמרו נוח לו לאדם שלא נברא, וביאר המהרש"א שמנו מנין המצוות ורבו הלאוין שהן שס"ה על העשין שהם רמ"ח, וא"כ קרוב האדם להפסד ורחוק משכר, אכן ידוע דברי

הרבי ר' שמעלקא זי"ע לפי מה שאמרו חז"ל דמחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, א"כ יש בקיום העשה ב' פעמים רמ"ח, משא"כ במחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה, וכתב הנועם מנדים דלפי דעת הרמב"ם דבאו"ל אין לאדם חזקת כשרות א"כ הא דאמרין מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה משום דיש לישראל חזקת כשרות היינו רק בא"י ולא בחו"ל, עכ"ד הנוע"מ, אמנם באמת איכא עצה אחרת שיהא טוב לו לאדם שנברא אף בחו"ל, והוא מה שכתב ק"י זל"ה ביי"פ דאוה"ע דתשובה מאהבה זדונות נעשות זכויות, ולפי"ז שוב אינו קרוב להפסד מלשכר, דהא יוכל לעשות גם מהלאוין מצוות עשין ע"י תשובה מאהבה וא"כ שוב טוב לו שנברא, עכ"ד, והנה ידוע דברי המהרש"א נעשה קאי על העשין ונשמע על הלאוין, וזאת תהי' תורת המסורה שאמרו בניי נעשה ונשמע שקבלו על עצמם לקיים מי"ע ומצוות ל"ת וקשה הלא איכא פסידא מרובה דאיכא יותר ל"ת וא"כ נוח לו שלא נברא, וא"ת דיוכל לקיים העשין אף במחשבה ויצטרף למעשה, הלא זה מועיל רק בא"י ולא בחו"ל בחיותו בין מלכות העמים, ע"ז אמר ונשמע קילו בבוא אל הקודש ובצאתו, דהעבירה מכונה בשם יציאה דהיינו שיבוא בתשובה מאהבה ואז יתאחדו גם בצאתו חמאיו למצוותיו ויתחפכו לזכויות, ושפיר יהי' טוב לו שנברא, וז"ש ונשמע פתגם המלך אשר עשה "בכל מלכותו" כלומר שצדקה זו של תשובה מאהבה מועיל בכל מלכותו וגם בחו"ל ומהפכים הזדונות לזכויות. (ביק מרן רבינו הגה"ק שלי"א)

אל מע"כ ידידי היקר והנעלה הי"ו
הננו בזה להזמין בקריאה של חיבה לבוא ולהשתתף

במסיבה השנתי

שהנני עורך למען החזקת מבצר התורה

כולל "עצי חיים" בארה"ק לצדקת רבי מאיר בעל הנס

אשר בצילו חוסים קרוב למאה אברכים תלמידי חכמים, מרביצי תורה, ומורי הוראה

הכולל הק' נתייסד ע"י כ"ק אאמו"ר הגה"ק זצ"ל ע"ש אביו כק"ז הגה"ק
מורן בעל ה"עצי חיים" זי"ע, בכדי למלאות רצון אבותיו רבותיה"ק לייסד
כולל בארה"ק לצדקת רבי מאיר בעל הנס, וראה בזה ענין של כיבוד אב
לתקן בית תלמוד לשמו ולזכרו הבהיר

שתתקיים אי"ה

ביום א' תרומה

כ"ט שבט תשס"ט - יומא דהילולא של כק"ז מרן בעל קדושת יו"ט זי"ע

בבית המדרש הגדול

קהל יטב לב דסאטמאר

14 Hooper St.

איתן תקוותינו שמע"כ אשר כבוד אאמו"ר זי"ע יקר בעיניו יקיים רצון צדיק, ויבוא
לעזרתנו למען קיום הכולל המעטירה וישתתף בעין יפה ובזרח נדיבה למען תמיכת אחינו
לדעת בארה"ק יצ"ו בכדי שיוכלו להמשיך לישב באהלה של תורה בהרחבת הדעת, ובודאי
זכות התנא האלקי רבי מאיר בעל הנס זי"ע בצירוף זכות אביו"ק בייסדי הכולל יגן על כל
המשתתפים להתברך בכל מילי דמיטב, עדי נזכה לביאת משיח צדקינו בב"א

ידידך המצפה להופעתך

שלום אליעזר טייטלבוים

רב דקהל יטב לב ד'סאטמאר 15טע עוו.

בלאאמו"ר הגה"ק זי"ע

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונוגה מביקים

בשפתי צדיקים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם

עשיר אחד נזדמן לו ליסע למרחקים על זמן רב, והפקיד ארנקי עם הון רב אצל ידידו הנאמן שהי' עני ואביון, ובעבור זמן מה אחר שנסע העושר לדרכו, נפטר פתאום העני לעולמו והניח אחריו כמה בנים, וכשבאו לחלק ביניהם הירושה דהיינו החפצים המועטים שהניח אחריו, מצאו במקום מוצנע המטמון הנ"ל, המה תמחו מאין בא לאביהם אוצר רב כזה, והחליטו שבוודאי היה אביהם איש קמץ מאוד והטמין כל הונו בסתר וחי בעניות ודחקות, וחלקו ביניהם העזבון הגדול הזה, וכל אחד בנה לו בית נאה ומהודר כראוי לנגידים, והי' הדבר לשיחה בפי הבריות איך בין יום ללילה נתעשרו, בשבוע העשיר לביתו, וסיפרו לו את המאורע הנפלא איך שמת חבירו העני והניח אחריו עשירות גדול לבניו, התחיל לצעוק מרה ולבכות, אי לי, הלא כל העשירות הלזה שלי הוא, כי קודם נסיעתי הפקדתי אצל רוב רכושי, וירך תיכף אל היורשים, ואמרו להם שהארנק שלו הי' שהפקיד אצל אביהם, ותבעם שיחזירו לו את פקדונו, ענו היורשים שאינם יודעים כלל מזה, ואין לו שום טענה ותביעה אליהם, העשיר הזמין לדין תורה, ופסק הדין שישבעו היורשים שבועה שלא פקדו אבא, ויפטר, וכן עשו ופטר אותם מלשלם, ונעשה מזה רעש גדול בכל העיר והגלילות כי האמת עד לעצמו שהמעות הללו הם של העושר ולבסוף יצא פסק מהבי"ד שהיורשים אינם מחויבים להחזיר לו כלום.

המעשה הגיע לאזנו של א' מתלמידי הבעש"ט זי"ע, ונכנס אל רבו ושאלו, הלא כתבי דרכיה דרכי נועם, ואיך אפשר שע"י משפטי התורה יצא פסק דין מעוקל כזה, שהכל יודעים שהארנק הי' בפקדון אצל העני, אמר לו הבעש"ט, למחר השכם בבוקר וצא מחוץ לעיר אל מקום פלוני ששם פרשת דרכים, ותמצא שם אילן גדול ורחב וסמוך לו יש מעין באר מים חיים, תעלה על האילן ותשב שם כל היום ותתכסה בין הענפים באופן שלא יוכלו לראותך, וכל מה שתראה שם שמור בלבך, ושתוק, וכשיפנה היום תרד מהאילן ותספר לי כל מה שראית

וכן עשה התלמיד, וישכם בבוקר ויתפלל וילך אל המקום אשר אמר לו הבעש"ט, ועלה על האילן וישב שם בין הענפים טמיר ונעלם מעיני הבריות, כחצות היום וחום גדול שלט על פני הארץ, וירא והנה בא סוחר אחד רוכב על סוסו, כראות הסוחר את המעיין ירד מן הסוס ושתה ממי המעיין להחיות את נפשו במים קרים, וישכב לנוח קצת תחת צל האילן, והסיר את אפונדתו מעליו אשר בה היה טמון כל כספו כמנהג הסוחרים מאז וישם אותו מראשותיו וירדם, כעבור כחצי שעה הקיץ משנתו, ועלה בחפזו על סוסו וירץ

לדרכו, ובהחפזו שכח חגורתו עם הכסף תחת האילן, עברו רגעים, והנה סוחר שני בא והוא רוכב על סוסו גם הוא היה עיף וצמא, ובראותו את האילן והמעיין תחתיו קפץ מעל סוסו ושתה מהמעיין, ובגשתו אל האילן לפוש מטורח הדרך, ראה את המציאה, ויפן כה וכה וירא כי אין איש, וילבש את החגורה עם המעות תחת חגורתו, וימהר לרוץ אורח.

כעבור זמן מה והנה עני א' בא ומקלו ותרמילו בידו, ושם פניו אל המעיין והרוה את נפשו מים לצמאו והניח עצמו לישן תחת האילן, בין כך הרגיש הסוחר הראשון באם הדרך כי חסרה לו חגורתו אשר שכחה תחת האילן, ותיכף חזר במרוצה אל המקום אשר היה שם בתחלה, ובקפצו מעל סוסו מצא שם את העני ישן, חשדו שהוא בוודאי מצא שם את החגורה עם המעות, והקיצו ברוגזה ואומר לו, החזר החגורה אשר מצאת פה כי שלי הוא, השיב העני בתמהון ואמר, מאיזה חגורה אתה מדבר, ומה אתה רוצה ממני, וימלא הסוחר חימה ויך אותו במקלו מכות אכזריות, ובחפשו קרע את תרמילו וצעק עליו גנב, החזר לי את מעותי, ויוסף להכותו, בראותו כי לא הועיל מאומה, הניחו וחזר לדרכו בפחי נפש, העני נשאר באין אונים עד ששב רוחו בקרבו, ואח"כ ליקט את בלואות סחבתיו אשר היו מפוזרים על פני השדה והלך לדרכו.

התלמיד אשר ישב בין ענפי האילן שראה את כל המאורעות התמהיות, פקודת רבו הבעש"ט שמרה רוחו והתאפק בכל כוחו לכל להגיב על כל הנעשה.

היום פנה, והתלמיד ירד מהאילן והלך ישר אל רבו הבעש"ט זי"ע, וסיפר לו את כל אשר ראו עיניו, אמר לו הבעש"ט, הסכת ושמע ואבינך הדבר לאשורו, הסוחר הראשון שראית שאבד את כל מעותיו, בגלגול הקודם היה לו דין תורה ונשבע שבועה שלא פקדנו אבא, ועי"ז זכה בדין ונתעשר בהון רב ממה שאינו שלו, והסוחר השני היה בגלגול הקודם המפקיד שאבד את מעותיו בד"ע ע"י שבועה הנ"ל והוכרחו שניהם לבוא בגלגול, והמסבב כל הסיבות הזמנים לאותו מקום שיתוקן הדבר ויוחזר הממון לבעליו, והעני הי' הדין בד"ת הנ"ל בגלגול הקודם, ונענש על שהעמיד דבריו על דין תורה, שאם רואה הדין שבא לפניו דין מרומה צריך לטכס עצה ולעשות פשר.

וסיים מרן הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שעל הפסוק ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, כתב בזה"ק אלין אינון סדרין דגלגולא דינין דנשמתיין דאתדנו כל חד וחד לקבל עונשיו, הכוונה היא, ליישב מה שלפעמים יוצא פסק בדין תורה שאינו מובן בעיני הבריות ונראה כעיוות הדין, אמנם ע"י סדרין דגלגולא נתקן ונסדר הכל.

(קדושת ציון על תהלים י"ט)

33

בארצות הק' טובב"א

אלקא דמער עננו

[illegible][illegible]

ויהי בימי אחשורוש הלא אחשורוש המלך
מהדו ועד כוש שבט המלך אחשורוש על כסא
במים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא
מלכותו אשר בשושן הבירה בעת שרוש
למלכו עשה משתה לכל ערו ועבדיו וכל
פרס ומודי הפרתניים ועשרי המדינות לפניו
בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר
תפארת גדולתו ימים רבים עומים ומאת
יום ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל
העם הזמנאים בשושן הבירה למדול ועד
קטן משתה עובדת ימים בחצר נת בית

על כל דברי האיגרת הזאת

להחזקת כולל עצי
חיים דסאטמאר
אין בני ברק

שליסט אייך
אן מיט

\$180

און גייט אריין 3 מאל אין גורל אויף א

הערליכע מהודר'דיגע מגילה

פאר 100\$ גייט איר אריין 1 מאל אין גורל

זה רזה נהנה!

**כולל עצי חיים איז דער ריכטיגער ממשיך פון דרכי מרדכי הצדיק
"לא יכרע ולא ישתחוה" צום עגל הציוני!**

געדענקט:

לאזט נישט דעם מבצר התורה פאלן ח"ו

דינער השנתי • א' תרומה • בהיכל ביהמ"ד הגדול

קול התאחדותינו שפי' התאחדות האנשים ג'ס אטעאר בני חנה

מאמרים נחמדים ע"ד דרוש מיוסדים כפתור ופרח משווקדים

פרפראות להכמה

חיוב היינו אם הראשון חפר תשעה טפחים והשני חפר עוד טפח והשלישי לעשרה אז הראשון פטור והשני חייב, לכן כתיב כי יפתח איש "בור" מלא שאם הבור היה עמוק עשרה (מלא) אז הפותח חייב אבל כי יכרה איש "בר" חסר אצל הכורה יכול להיות מצב שהיה חיוב אפי' שכרה בור חסר אפי' רק טפח אחד היינו טרה אחר כרה. (הגר"א)

☆☆☆

ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימך. פתח בלשון רבים וסיים בלשון יחיד, דהנה אמרו רז"ל אל תקרי וברך אלא וברך בקמץ בלשון עזי ודרש מכאן אסמכתא לברך על המזון, והנה ההלכה היא שבתפילה יכול היחיד להוציא את הרבים יד"ח, אבל בברכת הנהנין אם יצא אינו מוציא ועדיך כל אחד לברך לעצמו. וזהו הרמז בכתוב ועבדתם את ה' אלקיכם לשון רבים שיכולים רבים לצאת ידי חובתם מהיחיד, ואיזו עבודה שבלב זו תפילה אבל ברכה וברך לשון יחיד על לחמך ומימך עדיך כל אחד לברך בעצמו. (ערוגת הבושם)

☆☆☆

ועבדתם את ה' אלקיכם וכו' והסירותי מחלה מקרבך. י"ל עפ"י ש"מח חז"ל (תענית דף ח') בימי ר' שמואל בר נחמני היה כפנא ומותנא אמרי היכי נעביד וכו' אמר ליה רשב"ג נביעי רחמי אכפנא דכי יתיב רחמנא שובעא לחיי הוא דיהיב דכתיב פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון עיי"ש, ועפ"י נראה דתורתנו הק' מרמז לנו זאת ולכן אמר מקודם וברך את לחמך ואת מימך ויהי' שובע ומזון לכאורא ועל ידי זה יקיים ממילא ג"כ והסירותי מחלה מקרבך דכי יתיב רחמנא שובעא לחיי הוא דיהיב. (שם משמעות)

☆☆☆

ועבדתם את ה' אלקיכם וכו' והסירותי מחלה מקרבך לא תהי' משכלה ועקרה את מספר ימך אמלא. ונראה דהנה ארבעה חשיבי כמת מצורע עני סומא ומי שאין לו בנים והשתא מבטח הכתוב לעובדי ה' כי חי חיזי ולא יהי' בהו חדא מהנך ארבעה וזשה"כ וברך את לחמך ואת מימך בשפע רב ולא תהי' עני חשוב כמת והסירותי מחלה מקרבך ובכללן סומא ומצורע החשובין כמת ולא תהי' משכלה ועקרה בארצך שהי' לך בנים ועיי"ש שהי' לך הנך ארבעה יקיים הפסוק את מספר ימך אמלא שלא תהא חשוב כמת.

☆☆☆

אם כסף תלווה את עמי את העני עמך. מצינו בגמרא (ב"ש עה, ב) שלשה צועקין ואינן נעניין, ואלו הן מי שיש לו מעות ומלוה אותן שלא בעדים וכו', והנה מצוות צדקה צריכה להיות דוקא להיפך בסתר, דכתיב (משלי כא יד) מתן בסתר יכפה אף. וזהו הרמז בכתוב אם כסף תלווה את עמי הלוואת כסף צריכה להיות בתוך עמי, כפרהסאי, כלומר בעדים אולם את העני צדקה לעני תהי' עמך כינוי ובינך, שלא יראה שום איש כדי שלא יתבייש העני. (גן עדן)

ורצע אדוניו את אוננו. וברש"י הימנית או אינו אלא השמאלית תלמוד לומר וכו'. יש להבין למה הוה אמינא לומר אוננו השמאלית ולא הימנית, ויובן עפ"י המדרש (שיה"ש) בשעת מתן תורה היה הדיבור יוצא מימיו של הקב"ה לשמאלו של ישראל אם כן שמעה תחילה איון המשאלית את הציווי דלא תגנוב לפיכך היינו אומרים שצריך לרצוע את השמאלית. (חנוכת התורה)

☆☆☆

וכי יזיד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. ונל"פ בדרך רמז עפ"י דילפינן בגמ' (חולין י"א ע"ב) דאזלינן בתר רובא מרישא של עולה דלא חיישינן דילמא טריפה היא וכמו"כ מי שהרג את הנפש הורגין אותו ולא חיישינן דילמא טריפה הרג וגברא קטילא הוא כיון דאזלינן בתר רובא והנה לקח הוא מלשון לימוד כמאמ"כ (משלי י"ב) כי לקח טוב, וזשה"כ וכי יזיד איש על רעהו להרגו בערמה שיאמר טריפה הרג על זה נאמר מעם מזבחי מהקרבנות דילפינן דאזלינן בתר רובא (מרישא של עולה) תקחנו למות משם תלמוד להמית (נחלק קדומים)

☆☆☆

וכי יזיד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. ונראה עפ"י ש"מח חז"ל (שבת קכ"ז) מאן דנולד במול מאדים הי' שופך דמים ותקנתו היא או טבחה או מזהלא וזשה"כ וכי יזיד איש על רעהו להרגו בערמה להתנצל שנולד במול מאדים ולכן מוכרח להיות שופך דמים ועיי"ש קאמר הכתוב מעם מזבחי תקחת למות כלומר עיי"מזבחי לו למות כי הי' בידו להפוך המול שהי' מזבחי הובח.

☆☆☆

וכי יזיד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. ויתבאר שיחשוב זה ההורג במנ"פ הוא בא עליו, דאם אין לו משפט מות מן השמים לא אוכל לעשות מאומה ואם חיוב לשמים א"כ גברא קטילא קטלת אבל באמת הוא מחשבת ערמימיות דהא אפשר בזבח ומנחה הי' מכפר עונו ועל ידו מת קודם ששב בתשובה וזהו שזייד בערמה לאמר שגברא קטילא קטיל אמנם מעם מזבחי תקחת למות. (תפארת יהונתן)

☆☆☆

עין תחת עין. בגמ' א"י (ב"ק פד.) דמשלם דמי עין הדבר מרומז בפסק כי בסדר האותיות אחרי האותיות עיי"ן באים האותיות כס"ף אחרי עות ע' הוא אות פ', אחרי אות י' אות כ', ואחרי אות נ' אות ס', וזהו תחת עין. (הנהג"ר שמשון מאוסטרופאלי)

☆☆☆

וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור. "בור" ראשון מלא עם האות ו' כי יכרה איש "בר" חסר בלי האות ו' בא לרמז על מה שאמרו חז"ל (ב"ק נ"א) שרק אם הבור היה עמוק עשרה טפחים ונפל שם שור או חמור או חיוב לשלם הנזק "כי יפתח איש בור" שהיה מכוסה וגלחו "וכי יכרה איש בר לרבות כורה אחר כורה שהוא

הדרשת והקרת

ענינים נפלאים, בסוגיות ובפלאולים,
שמקורותיהם בפרשת השבוע נמצאים

בענין שליחות בטיחה ומכירה בשבת

רק איסור טביחה או מעילה או שליחות יד, או אפי' אם השליח הלך מדעתיה דנפשיה ועבר בשליחותו על עוד איסור, עדיין יש שליח והמשלח חייב, דאין זה מעלה ומוריד מה שהשליח הוסיף מדלילה, שהרי בעיקר השליחות לא הוסיף ולא מיד, עב"ד.

סתירת הרמב"ם מטיביחה ומכירה

אמנם הטור (בח"מ סי' שנ סי"ז) כתב ח"ל: עשה שליח לשחוט לו "בשבת", והשליח שחט בשבת כתב הרמב"ם שהוא חייב שהרי אין בו חיוב מיתה, עב"ד, ומשמע להדיא מדבריו שהוא ביאר דברי הרמב"ם שאפי' אם המשלח שלחו שישחוט בשבת, אעפ"כ אכתי אית לן מה שגילתה תורה שיש שליח לדבר עבירה, ואפי' אם נצטרף עם השליחות עוד איסור.

וכולם תמהו והאיך יפרנס את דברי הרמב"ם הכי, הרי במעילה (שם) חזינן דסבר להדיא כדברי המל"מ שאם נצטרף איסור אחר, אמרי' דאין שליח לדבר עבירה, והתניח כהבנת המל"מ ניחא אבל לפי הבנת הטור סתרי אהרדי.

☆

ובשער המלך (פ"ג מהל' גניבה ה"ז) הקשה על דברי הטור דלא משמע כן לפי"ד בהל' מעילה, אמנם הביא מהרמב"ם פ"י המשניות (צ"ק פ"י) שכתב ח"ל: אמנם יתחייב בד' וה' כשיתן לולתו לשחוט לו ביום הכיפורים ע"ש. ומשמע מדבריו שאפי' אם המשלח אמר לו לשחוט ביום הכיפורים (א) בשבת כדמשמע מדבריו) חייב המשלח, אעפ" שצטרף בו עוד איסור של חילול שבת וי"ט, והוא סתירה לדבריו בהל' מעילה כדהבאנו לעיל באריכות, וע"ש שמאריך בזה.

תיורצו של הקשה"ח

הקצות החושן (סי' רצ"א סק"א) הביא הקושיא על הטור ומיישבו עפ"י המהרי"ט (בח"ל לקדושין מב). שהקשה על מה שכתב הרמב"ם (בהל' מעילה) שלא מצינו בתורה כולה שליח לדבר עבירה אלא במעילה, וקשה הרי שליחות יד וטביחה ומכירה ג"כ ילפי' מקראי דיש שליח לדבר עבירה, ותיירץ דשליחות יד וטביחה אינו חייב המשלח מדין שליחות, אלא בשליחות יד הוא חייב מדין פושע שפושע בשמירתו בזה שאמר לחבירו לשלוח יד בהפקדון, וכן טביחה אין הטעם מדין שליחות אלא כיון שהוא נהנה מן הבהמה ומבשרה, ע"כ חייב לשלם ד' וה' ולא איכפת לן אי עשאו ע"י שליח.

בפרשתן (משפטים כא, לו) וכי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו, בקידושין (מא). מבואר בסוגיא דשליחות דבכל מקום אין שליח לדבר עבירה, אבל בג' מקומות קי"ל דיש שליח לדבר עבירה, בשליחות יד, במעילה, ובטביחה ומכירה.

הרמב"ם (כפ"ג מהל' גניבה ה"ו) אם עשה שליח לשחוט לו ושחט לו השליח בשבת, הרי הגנב חייב בתשלומי ארבעה וחמשה, שהרי זה הגנב לא עשה עון מיתת בית דין וכבר ביארנו שהשוחט ע"י שליח חייב בתשלומין, (פ' כיון שהשליח הוא זה שעבר על חילול שבת, א"כ הגנב דהיינו המשלח חייב בד' וה' ולא מיפטר מדין קם ליה בדרכה מיניה, משא"כ אם המשלח בעצמו שחט בשבת פטור מדין קלד"מ) עב"ד הרמב"ם.

יסוד חדש בדיון של"ע

והמשנה למלך (שם) מבאר דמדוקדק דברי הרמב"ם דדוקא כשעשאו שליח סתם שישחוט לו ולא אמר לו זמן מסוים, והלך השליח ושחטו בשבת, אז חייב הגנב ד' וה' משום דבטביחה ומכירה הרי אמרי' דיש שליח לדבר עבירה והמשלח חייב, אבל אם המשלח אמר לו לשחטו בשבת דייקא אז פטור המשלח בתשלומי ד' וה', דהרי בטבח ומכר גילתה תורה דיש שליחות לדבר עבירה, וכיון דחידוש הוא א"כ אין לנו אלא כשלא נצטרף עמו עוד איסור בשליחות זה דלא עשאו שליח אלא על איסור טביחה, אבל אם נצטרף עמו עוד איסור כגון אם עשאו שליח לשחט בשבת דמלבד איסור טביחה נתוסף איסור שבת, אז כיון דלגבי איסור שבת אין שליח לדבר עבירה הכי נמי נימא דלגבי טביחה בכהאי גוונא לא הוי שלוחו ואין השליחות מתייחס להמשלח.

ומביא ראייה ליסוד זו מדברי הרמב"ם (כפ"ג מהל' מעילה ה"א) ח"ל: במה דברים אמורים כשהיו החתונות מקדשי בדק הבית, אבל אם היו בשר עולה וכיוצא בו לא מעל אלא האוכל בלבד שהרי הוא חייב באיסור אחר יתר על המעילה, ובכל התורה כולה אין שליח לדבר עבירה אלא במעילה לבדה שלא יתערב עמה איסור אחר, והראב"ד ז"ל שם שבחו לטעם זה, עיי"ש.

הרי לך מבואר מה שביארנו דכל שנצטרף איסור אחר אמרי' אין שליח לדבר עבירה, ודווקא כשעשאו שליח גם על האיסור האחר כגון שעשאו שליח לשחוט בשבת וכדו', לא מהני לן מה שגילתה תורה דבכהאי גוונא יש שליח לדבר עבירה, אבל אם עשאו שליח דייקא על שליחות שכרוך בה

ובשו"ת נודע ביהודה (מהר"ק אה"ע ז' סי' עה-ז) פליגי בה הנוב"י עם הגאון ר' יצחק המבורגר ז"ל בענין בעל ששלח שליח לגרש את אשתו בעל כרחא, ועבשיו שקימו וקבלו עליהם חרם דר' גרשום לא לגרש אשה בעל כרחא, הוי שליח לדבר עבירה, א"כ מה דינה אי הגט בטל אי לאו, והנוב"י סבר דכל השליחות בטילה וממילא איך הגט חל, והגאון הנו' חולק עליו וסבר דהא דאין שליח לדבר עבירה הוא לאו למימרא דהשליחות בטילה, אלא דהעבירה מתייחסת להשליח אך לענין עצם השליחות אף גבי עבירה קיימת, וא"כ הגט חל.

והגאון הנו' (בסו"ס י' ש) בתו"ד מבאר דכל דברי הנוב"י הוא דייקא לשיטת רבא (בתמורה ד) דסבר דכל מילתא דאמר רחמנא לא תעביד אי עביד לא מהני, וע"כ בטלה כל השליחות כיון דעביד שליחות על דבר שאסרה תורה, ובוה מפרין ראית הנוב"י מד' התוס בקידושין (מב) וע"כ אנן דקי"ל כאביי דסבר דאי עביד מהני, א"כ אין השליחות בטילה והגירושין חל, ע"ש באריכות.

והנה ידועה קושיה האחרונים אהא דשנינו בחולין (יד) השוחט בשבת שחיטתו כשירה, ולכאורה אמאי כשירה הרי כ"מ דאמר רחמנא ל"ת אי עביד לא מהני, ורבו התיורצים עליה.

ובשעה"מ (פסחמ"ק פי"ט ה"ה) מתרץ עפ"י הגמ' בחולין (קטו) דדרשי' מקרא דלא תאכל כל תועבה, לאו נוסף על כל איסורי תורה אסורין באכילה, ובגמ' פריך מהמבשל בשבת דמותר באכילה, ומסיק דאמר קרא כי קודש היא לכם, היא קודש ואין מעשיה קודש עכ"ד הגמ', ובוה מוכן למה שחיטתו כשירה אף דאי עביד לא מהני, דגלין קרא למימר דאין מעשה שבת קודש עכ"ד.

ולפי"ז יבואר שפיר דבמעילה אם יתערב בו איסור אחר השליחות בטילה כיון דקי"ל אי עביד לא מהני, וכד' הגאון הנו' דלפי"ז כל המעשה בטל וא"כ ע"י שנתערב בו איסור אחר נתבטל כל השליחות, משא"כ בטביחה ומכירה אע"פ שנתערב בו איסור אחר של שבת, מ"מ השליחות לא נתבטל דבשבת הרי אי עביד מהני דאין המעשה נתבטל כד' השעה"מ, ע"כ שפיר פסק הרמב"ם דאפי' אם שלחו לשחוט בשבת המשלח חייב, (ומה מאור יחייק עפ"י מהגיד משנה בפ"א מגילה ה"ט) שהרמב"ם פסק ברבא דאי עביד לא מהני, ודפח"ח.

וראיה נכונה לדבריו דהרי אם שלח קטן לטבוח הבהמה ג"כ חייב בד' וה', אע"פ דקטן לאו בר שליחות, מ"מ כיון שהוא נהנה ממנה חייב, וממילא יובן שפיר ד' הרמב"ם דדיקא במעילה מצינו שליח לדבר עבירה, דאה"נ בטביחה ובשליחות יד לא הוי מתורת שליחות אלא מדין נהנה ופושע, עכתו"ד המהרי"ט.

ולפי"ז יובן נמי שיטת הטור דאין שום סתירה בזה שכתב הרמב"ם בהל' מעילה שאם נצטרף בו איסור אחר אמרי' דאין שליח לדבר עבירה נמי לגבי מעילה, דהתם הרי הוי מדין שליחות, ע"כ בעינן שלא יתערב בו איסור אחר, דאם יתערב יתבטל השליחות מצד האיסור האחר שאין שליח לדבר עבירה בגוויהו, משא"כ בטביחה שפיר אפי' דאפי' אם יצטרף איסור אחר כגון אם אמר לו משלחו שישחטנו בשבת, אעפ"כ יתחייב המשלח כיון דלאו מדין שליחות הוא, אלא מדין נהנה ופשיעה כאמור, ובוה לא איכפת לן אם נצטרף עוד איסור, עכ"ד.

תיורצו של הדברי יחזקאל

ובדברי יחזקאל (סי' ט אות ב') מיישב ד' הטור עפיש"כ האחרונים ובראשם הבית מאיר (הובא בשבוע שעל"ט במדור זה באריכות ומ"ש תדרשנו לטובה) דמחדש דבשבת ליכא כלל תורת שליחות, כיון דעיקר קפידת התורה הוא שהגוף ינוח ולא יעבוד, וא"כ כשעושה המלאכה ע"י שליח הרי סוב"ס גופו נח, דאין האיסור על עצם המלאכה בעצם, עכ"ד.

וא"כ מיושב ד' הרמב"ם דמעילה, דדייקא אם האיסור (שנצטרף) הוא דבר שבעצמותו יש בו תורת שליחות רק כיון שאין שליח לדבר עבירה אין בו שליחות, ע"כ יתבטל כל השליחות אפי' לגבי מעילה, משא"כ באיסור שבת דליכא עלה תורת שליחות בעיקרה לחייב המשלח, א"כ לא שייך לבטל שליחות דטביחה משום שליחות דשבת כיון דבשבת לית דין שליחות עלה כלל ולא משום דאין שליח לדבר עבירה, וע"ש שבסוף דבריו סותר ד' הנו"ל ומיישבו בכמה אנפין.

ובקונטרס מהר"א ט"ב (הורף תש"ס בדרשתו באנטווערפן) כתב רבינו שליט"א ליישב הקושיא עפ"י החקירה הידועה שחקרו האחרונים אי הא דאמרי' אין שליח לדבר עבירה ביאורו שכל השליחות מתבטל, או דהשליחות אינה מתבטל רק שאין העבירה מתייחסת להמשלח.

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' מרדכי ב"ר יצחק הכהן ז"ל [זינגער]

נלב"ע כ"ה טבת תשס"ט לפ"ק

הונצח ע"י חתנו ידידנו הרבני הנכבד והמפואר

הרה"ח ר' חיים שמואל רייך שליט"א

מראשי קהילתנו הק' במאנטריאל יע"א

קהל יטב לב ד'סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

163 Rodney Street • Brooklyn NY 11211 • Tel. (718) 302-6720 • Fax: (718) 486-2473

בס"ד

הזמנה מילתא הוא

הגנו בזה להודיע לכל אנשי שלומינו היקרים כי בעו"ה יתקיים

סעודת הילולא

לרגל יומא דהילולא קדישא של

מרן הגה"ק חנניא יום טוב ליפא בן מרן הגה"ק יקותיאל יהודה זצוקללה"ה

בעל קדושת יום טוב

יום א' פרשת תרומה כ"ט שבט הבעל"ט

בבית מדרשינו הגדול

14 Hooper St.

בשעה 9:00

בראשות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

וידרוש לכבוד היום בשעה 9:45

ובו בזמן יתקיים

"מגבית השנתי"

"כולל עצי חיים" לצדקת רבי מאיר בעל הנס בארצה"ק לטובת כוללנו המעטירה

שנתיסד ע"י מרן רביה"ק בעל ברך משה זי"ע כהמשכה להכולל בארצה"ק אשר הוסד מרן רביה"ק בעל

קדושת יום טוב זי"ע עוד מלפני מאה שנים - בשנת תרס"ט

אשר מתנססת לשם ולתפארה בבני ברק ובה הוגים מאות אברכים יקרים ומצויינים מסלחת ומשמנה על התורה ועבודה

ומבקשים מכל חברי קהלתינו להשתתף בסכומים הגונים לע"נ בעל הילולא זי"ע

הנהלת הקהלה

פנינים וחידושים בגמרא מס' שבועות הגלמוד במסגרת חבורת "יסודי התורה"

נר"נ ע"י אחד המגי"ש

פניני התורה

מדבר שקר תרחק

לו שאסור לי לשמוע עד שאהיה בן י"ג שנים ויבוא בעל דין השני, ואז אשמע טענת שניכם ואדע אם מי הצדק. (גן יוסף)

*

"מנין לשנים שבאו לדין לפני בית הדין, אחד לבוש סמרטוטין ואחד לבוש איצטלית כד חשבו בת מאה מנה, שאומרין לו לבעל האיצטלית, או לבוש אתה בגדים פשוטים כמותו, או הלבישהו בגדים חשובים כמותך תלמוד לומר "מדבר שקר תרחק".

הגמרא מביאה דוגמא להלכה זו: **כי הוו אתו כאשר היו באים בעלי דין לקמיה דרבא בר רב הונא אמר להו היה אומר להם, לאותם שהיו לבושים בגדים חשובים שלופו פוזמוקייכו** חלצו תחילה מעל רגליכם את נעלי הכבד החשובים שלכם, **וחותו לדינא ואח"כ רדו לדין**".

כתב בשו"ת תשובות והנהגות (ח"ג סימן תס"ה) עוד נראה שאם יש לצד אחד טוען רבני מעלה שעולה הון רב, ולשני אין אמצעים כמותו, יש לחשוש שבזה נסתמים טענותיו, וכעין הא דאיתא בשבועות (ל"א.) מנין לשנים שבאו לבית דין אחד לבוש סמרטוטין וכו' ת"ל מדבר שקר תרחק.

וכ"ש בנידון דידן, ראוי לומר למי שיש לו עורך דין מעולה ויקר, תן לו לאחר כמותך או תופיע כמותו. ואמנם לא נהגו כן מפני שאצלנו הדין בגדר פשרה, והדיינים לא מרגישים שבזה סותם טענות השני, ולכן רגילים שלא למנוע, אבל אם רואה הב"ד שצד השני מסתמך טענותיו מול העו"ד המחוסר, ראוי לדיינים להשתיקו לעו"ד, ולדרוש שגם לצד השני יהיה טוען כעין טוען שלו, וכ"ש במקום שמסכימים לפשרה כעין זו דוקא, ודאי ראוי ליזהר כן.

ומלשון הגמרא משמע "הלבישהו" נראה שהצד השני משלם לו הבגדים, ולפי"ז היה לו לשלם את שכ"ד של עו"ד כמו שמשלם עבור עצמו, ותמהני שאין נזהרין כן, ועשיר ששכר לעצמו עורך דין מובהק או טוען רבני, והשני צריך להסתפק בדברי עצמו או טוען רבני שאינו מומחה כ"כ הגורם שמסתתמין טענותיו, ולענ"ד ראוי למנוע הדבר, ויש בתי דינים שנוהגים שאפילו יש טוען רבני, דורשים קודם לחקור הצדדין לבד, ורק אח"כ לשמוע את הטוען רבני וניתן לו לבסס הדברים, ובזה עכ"פ הצדדין שוין בהתחלת הדין, עיי"ש.

בפרשתן (משפטים כ"ג ז') "מדבר שקר תרחק". ומבואר בדברי חז"ל שאין הכוונה שצריכים להתרחק רק מהשקר עצמו, אלא גם מדברים העלולים להביא לידי שקר.

*

מסופר שהגאון רבי עזריאל רבה של לובלין הנקרא היה מתנגד לחסידות, פעם התרעם בפני החוזה מלובלין על שנתן לחסידים לבטל זמן, ולנסוע אליו, התנצל החוזה בענוותנותו: למה אני אשם שהם נטפלו אלי, וכי בקשתי מהם שיבואו, מה בכוחי לעשות. השיבו רבי עזריאל: עליך להכריז בפני קהל ועדה שאינך רבי, והכל טועים בך, וממילא יפסקו החסידים לנהור לבית מדרשך. שמח החוזה והסכים. בחג השבועות במעמד מאות צדיקים ואלפי חסידים, עלה על הבימה והכריז שאינו רבי כפי שהרב יעץ לו. אלא שדבריו אשר נאמרו בשפלות וענוה כנה עשו רושם אדיר, והערצת החסידים אליו גברה עוד יותר.

לימים נפגשו שוב. וטען רבי עזריאל עוד הפעם להחזיק למה אין אתה שולח את החסידים לביתם, סח לו החוזה שעשה כעצתו והכריז בפני קהל ועדה כפי מה שצוה לו, אך לא עזר כלל.

השיאו הרב עצה חדשה: שיכריז בפני החסידים שהוא רבי גדול, וצדיק, ושכולם יבואו לשחות במחיצתו, ויראו החסידים שרוב מתגאה עליהם ויסורו מעליו.

נודעו החוזה ואמר לו איך אכריז שאני רבי וצדיק הרי זה שקר, ואסור להוציא מן הפה דבר שקר, כמוש"כ מדבר שקר תרחק. (מסעינות נצח)

*

בגמרא (דף ל') הביא ברייתא שמובאות שלש עשרה הלכות הנוגעות לבית הדין, שכולן נלמדות מהפסוק "מדבר שקר תרחק", ונצטט כמה מהם.

"מנין לדיין שלא ישמע דברי בעל דין קודם שיבוא בעל דין חבירו, תלמוד לומר מדבר שקר תרחק". מסופר שפעם שאלו לרבי ר' העשיל כשנעשה בר מצוה, באיזה אמצעים השתמש טרם שנעשה בר מצוה שלא יפול ברשת היצר הרע, שעדיין לא היה לו יצר טוב. והשיב שנהג עפ"י דברי חז"ל בסוגיין שאסור לדיין לשמוע בעל דין אחד עד שיבוא בעל הדין השני, שנאמר מדבר שקר תרחק, ותמיד אמרתי

Rabbi Shulem E. Teitelbaum

4915-15th Avenue
Brooklyn N.Y. 11219

שלום אליעזר טייטלבוים

רב דקהל יטב לב ד'סאטמאר
15טע עז. ברוקלין ניו

ב"ה

למען אחי ורעי אדברה נא, שלום וברכה למע"כ ידידי היקרים
אנשי שלומנו, כל אחד בשמו הטוב יבורך

אחדשה"ט הנני בזה בדבר הצדקה המפוארה "כולל עצי חיים לצדקת רבי מאיר בעל הנס" המתנוסס לתפארה בעיר בני ברק יצ"ו, אשר יסדה וכווננה כ"ק אבא מאיר הגה"ק זצ"ל, לשמו ולזכרו של אביו ק"ז הגה"ק בעל עצי חיים זצ"ל אשר ראה בזה המשך פעולותיו הכבירים למען לימוד התורה בטוהרה בארה"ק ומה מאד גדלה שמחתו בזה בערוב ימיו, כשזכה להקים שם ושארית לזכרו של אביו, ביסדו את הכולל לאברכים בעיר בני ברק, וקראו בשם "כולל עצי חיים" לזכרו. ובחדוה רבה שמח במצות כיבוד אב, באמרו שאף לא זכה כ"כ לקיים מכבדו בחייו שנתיים בצעירתו כידוע מ"מ ע"י הקמת הכולל לשמו זכה לקיים בהידור מכבדו במותו שבדאי לימוד התורה בארצה"ק הוא נייחא לנשמתו הטהורה, ובפרט שבזה המשיך בפעולת צדיק לחיים אחר אשר מר אביו כק"ז הגה"ק בעל עצי חיים זי"ע יסד בארה"ק את ה"סיגוטער כולל" כפי פקודת אביו כק"ז הגה"ק בעל קדושת יום טוב זי"ע ומסר נפשו על זה. ובמשך ימי חייו של אאמ"ר זצ"ל נפשו איוותה ויעש פעולות רבות ונכבדות בעבור עניי ארצינו הקדושה, וראיתי בחוש איך שכולל הזה הי' מונח על לבו הטהור.

ומה גם חיתה עבודתו בזה להכין בית מקום תלמוד, לאברכים מבני קהלתנו הק' בעיר בני ברק שיכלו לישב ביני עמודי דגירסא, להמשיך באמונה הצרופה בשיטתו ובדרכו של צדיק כק"ד מרן רביה"ק בעל דברי יואל זי"ע והאברכים יכלו ללמוד בלי מפריע במקום המיוחד בדבוק חברים, מבלי שיצטרכו לילך ללמוד במקומות שונים אשר אין רוח חכמים נוחה הימנו, ומן המותר להאריך בשבח הכולל אשר בצל כנפי' יחסיון קרוב למאה אברכים חשובים לומדי תורה מתוך הדחק, וכבר יצאו משם תלמידי חכמים מופלגים, מרביצי תורה ומורי הוראה והמפורסם אין צריך ראי'.

והנה לאחר הסתלקותו לחה"ה חבלים נפלה לי בנעימים לילך בדרכי אבות ולהמשיך בהנהגת הכולל שבדאי הוא נחת רוח לפניו בג"ע העליון בראותו איך שפרי מעלליו הולך וגמשיך לשם ולתפארת, אבל דא עקא שקשה כח הסבל, שכמובן לכל הכולל מתנהגת על טהרת הקודש בלי שום תמיכה כל דהו ממקורות זרים, כאשר היתה באמנה אתם של אבותינו ורבותינו הק' נבג"מ, ונצרך מדי חודש בחדשו להון תועפות שנוכל להמשיך לשאת את משא הכולל הזה ולכן את אחי אנכי מבקש אנא שאו ידיכם קודש להושיט יד עזרה בסכומים הגונים להחזקת הכולל.

ובכן אבוא בקריאה של חיבה לבא ולהשתתף ולחזק מבצר התורה הלזו אצל המסיבה השנתית שנקבע לטובת הכולל שתיערך בעזהש"ת בביהמ"ד הגדול דקהל יטב לב ד'סאטמאר וויליאמסבורג בהשתתפות אחי כ"ק מרן שליט"א, ביום א לסדר ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (תרומה) הבעל"ט אור ליום כ"ט שבט יומא דהילולא רבא של כק"ז הגה"ק מרן בעל קדושת יו"ט זיעוכ"י שהוא הגבר הוקם על ועפ"י פקודתו לא"ז מרן בעל עצי חיים זללה"ה שצוהו לפני פטירתו לייסד כולל מיוחד לתמיכת אנשי שלומנו תושבי ארה"ק וכן עשה, וממנה יתן ופינה לכוללנו החשוב. לכן הזמן גרמא ביומא דהילולא דיליה להתאסף ולחזק הכולל בגוף ובממון כדי שנוכל להמשיך פעולתו בקודש כפי שאותה נפשו ולעשות בזה נחת רוח לנשמתו הטהורה בגניזי מרומים, ובדאי שזכותו של אותו צדיק יגן עלינו ובפרט ביומא דהילולא שרב חילו בגבהי מרומים לעורר רחמי שמים עלינו ויושר יליץ בעד כל המשתתפים בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ואלקא דמאיר יענו להוושע בכל משאלות לבנו בני חיי אריכי ומוזני רויחי, עדי נזכה לשוב ה' בציון ברנה במהרה בימינו אמן.

ה'תש"ח חמ"ט אלול ויין אר"א
ובינת העינה ה'תש"ח
שלום אליעזר טייטלבוים

קיצור דינים, מפסקי הראשונים והאחרונים עם תוספת ביאורים וטעמים שונים

הזקוקים להוריותם

הלכות ברכות (כו) דיני עיקר וטפל

נערך ונסדר ע"י הרב יהואל מיכל אברהם פרידמאן שליט"א

ברכה אחרונה לחטיפים

החטיפים שברכתם הראשונה היא שהכל מברכים לאחריהם בורא נפשות.

והחטיפים שברכתם הראשונה מזונות, אזי אם אוכלים מהם שיעור גדול בענין שבמשך אכילתו אכל כזית מהדגן בתוך ד' מינוט - מברך על המחיה.

ואם במשך ד' מינוט לא אכל מהדגן כזית - מברך בורא נפשות.

ולכן באלו הדברים שהקמח בהם היא המיעוט ביותר (אפי' כשהיא יותר מ-20%) והרגילות היא שאין אוכלים ממנו הרבה - מברך בורא נפשות (דכמעט ואינו מצוי שיאכל מהם כזית דגן בזמן הנ"ל).

ובחטיפים שיש בהם הרבה קמח אם אוכלים מהם שיעור גדול צריך לברך אחריהם מעין שלש (עיין בגליון מדרך הכשרות ששיעורו שם שיעור הדגן המעורב בהרבה מיני חטיפים ומשם תדרשנו לטובה).

חטיפים המצויים בזמננו

בשנים האחרונות נתחדשו מיני חטופים העשויים מרוב שוקולד ומיעוט דגן, וברכתם תלוי במטרת עירוב הדגן בתוכם - דאם נתינת הדגן בחטיף באה בכדי להוסיף טעם, אזי ברכתו מזונות אף שהדגן מיעוט היא, ואם באה רק בכדי לדבק את השוקולד וכדו' ברכתו שהכל.

וכמו"כ תלוי דינו בכמות הדגן שמעורב בו, דאם יש בו מעט דגן בענין שאין טעמו נרגש כלל אינו נחשב לעיקר (כמבואר במג"א סי' ר"ד ס"ק כ"ה ומשנ"ב סי' ר"ח ס"ק מ"ט, ובגליון מדרך הכשרות של העדה החרדית כתבו דאם יש בו פחות מ-10% דגן אץ טעמו נרגש).

להלכה למעשה

וופלים המצופים בהרבה שוקולד - ברכתם מזונות אף שהדגן מיעוט [כיון שהדגן עיקר וכמר הא].

חטיפים למיניהם - הכלל הקובע בסוגי חטיפים שמעורב בהם דגן: אם מורגש בה היטב טעם הדגן וכל שכן אם הדגן נראה בעין - ברכתו מזונות, ואם לא מורגש בהם טעם דגן - ברכתו שהכל.

והיות שקשה להבחין האם נרגש בו טעם דגן או לא, לכן כתבנו הברכה הראויה לברך על כמה מהחטיפים המצויים (וחלק מהם העתקנו מגליון מדרך הכשרות) חטיף כיפלי בצל - ברכתה מזונות (שמעורב בו 20% קמח).

שאר מיני כיפלי [גריל, צ'פס] - ברכתם שהכל (שמעורב בהם רק משהו קמח).

כל מיני ביסלי [מחברת אוסם] - מזונות (שמעורב בהם הרבה קמח).

כל דגני הבוקר [מחברת תלמה] - ברכתה מזונות חוץ מקורנפלקס, קוקו שברכתם שהכל.

ברנפלקס, כיף כף, כריות, וופל מצופה, עוגי, פיצי, פסק זמן, ציפי, קליק (הממולא בייגלה, ביסקוויט) - ברכתם מזונות.

חטיפי להיט, קליק (הממולא תירס, קופפלקס), כיפלי גריל, צ'פס - ברכתם שהכל.

תיקון טעות והערה

בגליון פרשת בשלח "בדיני קדימה" כתבנו דהיא שיש לפנינו ב' מיני פירות ושניהם ממין שבעה, ואחד שלם ואחד אינו שלם, דצריך ליקח השלם אף שהאינו שלם מוקדם בפסוק, והעירוינו רבים דטעות הוא ובכל ענין יקח קודם המוקדם בפסוק ואף שאינו שלם, כמבואר בס' ר"א בשער הציון סק"ד.

אולם עדיין יל"ע דבס' קס"ח סעי' א' פסק המח ביש לו ב' התיבות, פת שלימה משעורים, והתיבה מחיטים, דמניה הפרושה תחת השלימה ובוצע משתייהם יחדיו, ובאחרונים שם כתבו הטעם דמועיקר הדין פרוסה של חיטים עדיפא, אולם לצאת ידי שמים כל המועלת יברך על שניהם (דבגמ' נחלקו אמוראים בזה) והכא משמע מסתימת המשנ"ב הנ"ל וכן משמע במחצה"ש סק"ב דיברך רק על המוקדם בפסוק בלחוד בלחוד, ואולי יש לחלק דבפת שייך יותר לבצוע על שנים יחד ולכן נסמן לכתחילה לעשות כן משא"כ בפירות וצ"ע.

בס"ד

מיר ווילן דערמאנען אלע אנ"ש, אז דער

יערליכער דינער

לטובת כוללינו עצי חיים

קומט פאר די וואך

זינטאג אווענט פר' תרומה

בשעה 7:30

בהיכל בית מדרשינו הגדול

דער מאיר בעל הנס

כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א

וועט פירן שלחנו הטהור

בשעה 9:15

לכ' יומא דהילולא רבא פון זקינו הגה"ק בעל הקדושת יו"ט זצלה"ה
דער מייסד פונעם בארימטן סיגעט'ער כולל אין ארץ ישראל
לצדקת רבי מאיר בעל הנס

בשעה 9:45

וועט דער רבי שליט"א אויפטרעטן מיט דברות קודש

בקשה מיוחדת

באשטייערט אייך מיט לכה"פ

\$180

לטובת די אריבער הונדערט לומדי כוללינו

על פי הגורל

א גורל אויף א שיינע מהודר'דיגע מגילה

וועט אויסגערופעלט ווערן

פאר \$180 באקומט איר דריי גורלות

פאר \$ 100 איין גורל

געדענקט:

די סגולה פון "אלקא דמאיר ענו" וועט איר זיכער אהיימנעמען!

קומט אין
די מאסן

ביהמ"ד הגדול

זינטאג תרומה

הילולא דצדיקים ומועשיהם הטובים של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים

הילולא דצדיקים

הגה"ק רבי חנני' יו"ט ליפא בן הגה"ק רבי יקותיאל יודא זי"ע טייטלבוים
יומא דהילולא כ"ט שבט (תרס"ד)

מִרְן הַקְדוּשָׁת יו"ט זי"ע נולד ביום ר' סיון חג השבועות שנת תקצ"ו בעיר סטראפקוב שניהן בה היטב לב
ברבנות, ובנס לבריתו של אאע"ה על ברכי זקינו מִרְן הישמח משה זי"ע, ויקרא שמו בישראל חנני' יום
טוב" על שם החג.

כשהיא לפרקו נשא את בת הר"ה ק' ר מנשה מראפשיץ זי"ע בן הר"ה ק' ר' אשר'ל מראפשיץ זי"ע חתן הר"ה ק'
ר' נפתלי מראפשיץ זי"ע, ואחרי שעברו כמה שנים ולא נפקדו בזש"ק, נשא זיווג השני הרבנית הצדקנית
מרת חנה ע"ה בת הגה"ק רבי יואל אשכנזי ז"ל אבד"ק ולאטשוב בן הגה"ק ר' משה דוד אשכנזי ז"ל אבד"ק
טאלטשאווא (חותן מִרְן היטל זי"ע), וגופא דעובדא הכי הוה: הרבנית הצדקית ע"ה היתה אשה צדקנית וחכמת
לב, וקודם שנשאת להקדו"ט היתה שבורה ורצועה למאד, כאשר צרות רבות פקדו אותה, והלכה להרה"ק
ר' חנוך העניך מאלעסק זי"ע (בעל לב שמת, חתן השר שלום מבעלזא זי"ע) לשפוך שיחה ובסתה על מר גדולה,
וכשיצתה מחדרו אמר עליה הר"ה ק' מאלעסק: "איך זעה אויף איהר אן אור גדול", ובאותו מעמד היה שם
גיסו הר"ה ק' רבי משה מראוואדאב זי"ע וכאשר שמע דברים אלו מפי הר"ה ק' מאלעסק ז"ל, חקר ושאל
לדעת על מי יעיד הר"ה ק' שרואה עליה אור גדול, ואמר לו כי היא בת דודו הגה"ק רבי יואל אשכנזי ז"ל,
ותיכף הציע הר"ה ק' מראוואדאב זי"ע לזותנו מִרְן היטל ז"ל שהקדושת יו"ט ישאנה בזיווגו.

בשנת תרכ"ד כשהי' בן כ"ח שנה נתקבל לאב"ד טעטש שם כיהן כרב ואב"ד י"ט שנים, ובשנת תרמ"ג
כשנסתלק אביו הק' היטב לב למילא מקום אביו בסיענט ע"פ צוואתו, שאמר להראשי הקהילה דשם חנניא
בני ישב על כסאי, ואמר שאם הקדו"ט יהי' רב ואב"ד וועט סיגעט זיין א שטאט (ר"ל עיר ואם בישראל) און
אונגארן וועט זיין א מדינה, דהיינו דחא ישים עין על העיר ועל המדינה לגדור גדר ולעמוד בפרץ.

לאחר שעלה למלא מקום אביו נסע פ"א אל הר"ה ק' משינאווא זי"ע על שב"ק, וכשכנס הר"ה ק' משינאווא
לערוך שלחנו וראוהו שחא לבוש בבעקישע שחורה, שאל ממנו איה הבעקישע הלבנה, אמר הקדו"ט
שמוה ראה שהגיע עתו שיתנהג באדמורו"ת לעצמו ואין מן הצורך שישע עוד לאחרים.

בסוף ימיו חלה את חליו אשר מת בה ויהי מוטל שכוב על ערש דווי ומסר את כתר הרבנות לבנו העני חיים
זי"ע, וכשבוע לפני פטירתו הי' חתונת רביה"ק זי"ע ועשו את החופה בחדרו מגודל חולשתו ושם סידר
קידושין וסיפר מִרְן רבינו בעל ברך משה זי"ע בשם דודו רביה"ק זי"ע שבליל שב"ק האחרון לחיי הקדו"ט
פ' משפטים שנת תרס"ד ישב אצל שולחן אחיו העני חיים בביהמ"ד (שעה עליו אביו שיערך את השולחן) ובאמצע
השולחן התיישב בנפשו לעלות לבקר את אביו הק' ששכב על ערש דווי, ובבואו לשם מצאו יושב עם עשרה
מקורבים וכאשר הגיע פתח הקדו"ט ואמר הד"ת הידועה על דברי התרגום על פסוק ואלה המשפטים וגו'
ואלין דינא די תסדר קדמיהן שהדינן של שנת תרס"ד יהי' קדמיהן של האומות, ובאור ליום ב' יצא
נשמתו בטרהדה ודא בן חיים שנים וקשרו עליו מספר רב ותארכה הלוי עד יום שני לפנות ערב.

ודעו אחריו - מִרְן הגה"ק בעל עצי חיים זי"ע, מִרְן רבינו הק' בעל דברי יואל זי"ע, חתני הר"ה ק' ר' שלום
האלבערשטאם מפעקלא ובזיוו"ש הר"ה ק' ר' דוד שפירא ז"ל מביקאבסק, הר"ה ק' ר' חנוך העניך
מאיער מסאסוב קערצקי חותנו של מִרְן רבינו בעל ברך משה זי"ע בזיוו"ר, הר"ה ק' ר' ניסן טייטלבוים ז"ל,
ובזיוו"ש הר"ה ק' ר' חיים מאיר יחיאל הורוויץ ז"ל מריינזשין.

מורשתו הרוחנית - השאיר אחריו ברכה ספה"ק קדושת יום טוב עה"ת ועל המועדים שנכתבו ע"י בניו
שהוא בעצמו לא כתב חידושי, וסיפר מִרְן רבינו בעל ברך משה זי"ע ששמע מדודו מִרְן רביה"ק זי"ע שלא
רצה לכתוב כי הי' נחשב בעיניו שאינו ראוי לכתוב חידושים אבל כשאחרים כתבו הי' נהנה מאוד, וכן נדפס
ממנו כמה תשובות להלכה בתשובות דברי יואל.

דבוק ומקושר באילנא דחיי"ם

ידוע גודל דביקותו של הקדושת יו"ט במרן הדברי חיים והי' מרבה לנסוע להסתופף בצילו וחיבה יתירה היתה נודעת לו מהרה"ק מצאנז, והי' הד"ח קורא אותו בכינוי של חיבה ליפא'לע, על כן אמרנו בשנה זו ללקט כעמיר גורנה סיפורי קודש ועובדות מעוניי ההתקשרות שהי' לו למרן הקדושת יו"ט בע"ץ החיי"ם ה"ה מרן הגה"ק מצאנז זי"ע

להסתופף בצל החיי"ם

מרן הקדושת יו"ט היה רגיל לנסוע הרבה להסתופף בצל מרן הק בעל דברי חיים מצאנז זי"ע, וידוע מה שאמר שלא היה יום בשנה שלא היה אצלו, וספר רבינו ד"ל (בסעודה ר"ח בסאטמאר יצ"ו) שפעם ארו הקדושת יו"ט את חפציו ולקח מקלו ותרמילו וישם לדרך פעמיו, ושאלו אותו להיכן נוסע, השיב שנוסע לצאנז להסתופף בצל רבו הק, ושאלו אותו מה היום מזמנים, לא שב ולא חדש היום, והשיב שראה בחשבונו שבבר היה בכל יום מימות השנה בצאנז, ולא נחסר לו רק יום אחד שעדיין לא היה בו בצל רבו, וכעת נוסע להשלים את חסרונו...

פעם אחת עבר זמן רב שלא הי' הקדושת יו"ט בצאנז, וכאשר הגיע לצאנז שאלו הדברי חיים לפרש מניעת ביאתו זה זמן כביר, ענה הקדושת יו"ט לדבר הק' שלא אכחד מאדוני כי הנסיעה לצאנז עולה לי' בדמים מחובים מהוצאת הדרך ודמי כתיבת הפתק להמשב"ק והפדיון נפש לדבינו והעמדת יין על השולחן הסהור והיות שאין בידי לפורטה על כן נמנעתי מלבא עד עתה כששמע מרן הדברי חיים את דבריו עמד וקבע לו מועדים וזמנים כדלהלן, ביאתו לצאנז הי' פעם אחת בכל ארבעה שבועות יין יעמיד רק פעם אחת בשני חדשים, ופתקא ופ"ץ יתן פעם אחת בשנה חדשים.

הכנה דרבה

סיפר רבינו ד"ל שאבז מרן הקדושת יו"ט זי"ע דיבר בחביבות אוחת הכפר "מישינע" השוכן על גבול מדינת אונגארין סמוך לגבול גאליציע, משום שכפר זה היה מקום החניה האחרונה במדינת אונגארין (לית תבן ומספוא להסוסים) בדרך לצאנז להסתופף בצל קדושת מרן הדברי חיים זי"ע, ובכפר זה כבר התחיל להכין עצמו בדחילו ורחימו שעוד מעט יוסה לראות את פני הרדה"ק מצאנז זי"ע, ולכן כל פעם שנתכבד מרן הקדושת יו"ט זי"ע בסעודתא בברית מילה בכפר "מישינע" קיבל את הכיבוד ונסע לשם, ואף בשנותיו האחרונות כשהיה חלוש וחולה ונמנע מלצאת ולבוא מביתו לסעודתא אפילו בעיירות הסמוכות לסניגט, מ"מ לכפר מישינע נסע אפילו בהתאמשת מרחבה.

פעם אחת ביומא דהילולא של מרן הקדושת יו"ט זי"ע שחל ביום הקריאה, קרא רבינו בתורה ועלה במקום כזה (שלא היה כהן שם בבית המדרש), וכיבד את הגה"ק רבי איציקל מפשעווארסק זי"ע שיעלה שלישי, ואחר שעלה לתורה אמר הרדה"ק מפשעווארסק לדביו זי"ע, הנה יש לי קצת שייכות ליומא דהילולא של מרן הקדושת יו"ט זי"ע, שהרי אבי הרה"צ ר' נפתלי אלימלך זצ"ל מגארלין היה רגיל לילך רגלי

מגארלין לצאנז ביד עם הקדושת יו"ט זי"ע ד"ל כשהיה גר בגארלין, ושניהם עשו את הדרך מגארלין לצאנז פעמים רבות בלי עגלה.

חיבה יתירה

מרן הרדה"ק חיבב אותו מאוד וסיפר רבינו שפעם נכנס הרדה"ק רבי משה יוסף אל הד"ח וכאשר הבחין בו הרדה"ק מצאנז פתח ואמר לו: ליפא'לע ליפא'לע, אמר לו רבי משה יוסף הלא אין אני ליפא'לע, השיב לו מרן הד"ח: אבל אני אהב אותך כמו ליפא'לע.

פעם אחת כשנכנס הקדושת יו"ט לחדרו של מרן הד"ח שאל אותו רבו הק בל"ק "ווער ביסטו" והי' שאלתו לפלא באוני מרן הקדושת יו"ט כי הרדה"ק הי' מחבב מאוד, והשיב לו הלא אני ליפא'לע - כמו שקרא הרדה"ק בלשון חיבה כנ"ל, וחדר הד"ח ושאל אותו שנית אבער דאך ווער ביסט והוא השיב כנ"ל אבל הד"ח המשיך לשאול שאלה זו והשיבו שהוא אב"ד טעטש (שהי' שם אב"ד) שוב שאל אותו הדברי חיים א, אבער ווער ביסט, והתחיל הקדושת יו"ט לפרט את יחוס אבותיו הקדושים שהוא בן הרב אב"ד סיגוט וכו' שב צעק הדברי חיים אבער ווער ביסט, והשיב לו הקדושת יו"ט בענות קדש איך אליין בן גארנישט, ונהנה הרדה"ק לשמוע תשובה זו ואמר לו: אה, ליפא'לע ליפא'לע, בחיבה והערצה גדולה.

סיפר הרדה"ק מנאסוד זי"ע ששמע פ"א שמרן הד"ח אבר על הקדושת יו"ט בפנוי בזה"ל מו"ק ליפא'לע או א כלי שליומה, ונתאדמו פני הקדושת יו"ט נחלת, והייטב לב דתפאר בזה שהד"ח אמר שבת כו' על בנ הקדושת יו"ט.

וסיפר מרן רביה"ק זי"ע שגם כל הקידה שהראה הד"ח לאביו הקדושת יו"ט לא התיישב מעולם אצל השולחן כדרך אנשים מכובדים והי' מקומו בין החסידים שעמדו מאחורי כסא מרן הדברי חיים ומעולם לא נתכבד בגינוני כבוד אצל השולחן הסהור, והי' הקדושת יו"ט אומר שבהיותו בצאנז הי' דבוק פעמים "וואס קיינער האט זיך אויף מיד נישט אומגעקוקט" אבער היינו דאחני לו...

פ"א בחמה"ס בעת שישב מרן הקדושת יו"ט זי"ע בעריכת שולחן הסהור, העמיק בסדר שיש שוחות עריבת והי' בדיא דעת", ובתוך הדברים נסחבבה השיחה מעניני הרדה"ק מצאנז, מיד נתרגש מרן הקדושת יו"ט ונתאדמו פניו כאש, ונאצח מזה ואמר בענות קדש: "נתבונן נא איזה פנים הי' לנו אם רבינו הדברי חיים חי עתה עמנו ורואה אותי עודך שלחן כמו רבי".

יסופר שלאחר פטירת הדברי חיים לא היה הקדושת יו"ט מעולם בעד צאנז ואבר "ווי אויז קען איך אריין גיין אין שטאט

כדרכו, מפני שהי' ממתין על כבוד, והי' כאשר נתן לו שלום אמר לו הרה"ק נה אר זענט גוט געפארן" שהי' להם קפיצת הדרך.

אושפיזא דיצחק

הרה"ק בעל דברי חיים מצאנו זי"ע כאשר הי' עוד שולחן הטהור בליל שני של חג הסוכות שאז הוא האושפיזין של יצחק אבינו ע"ה (פדת גבורה) הי' רגיל להתרגו בכל פעם ותמיד הי' מוצא איזה דבר וסיבה על מה להתרגו, על כן בכדי למנוע זאת, הי' מקפידים אז לסדד את השולחן ואת כל הענינים על צד היותר טוב ומעולה שלא ימצא שום דבר להתרגו, פע"א כאשר סדרו דכל על מכונו וטרם נכנס הדברי חיים זי"ע לערוך את שולחן לפני ה', ובא בט הרה"ק ר' ברוך מגארלין זי"ע והבחין וראה שאכן דכל ערוך ומסודר על צד היותר טוב ושוב לא ימצא על מה שיתרגו, והוא ידע שיש לו ענין בזה שהוא אושפיזא דיצחק כנגד מידת גבורה, וכאשר נכנס מרן הרה"ק זי"ע ורצה לקדש על היין דחף הרה"ק מגארלין את הקדושת יו"ט זי"ע שעמד מאחורי הרה"ק זי"ע וע"י הדחיפה נדחפה גם ידו של הרה"ק מצאנו ונשפך היין מן הכוס וירדו טיפי היין על מעיל הבעקטשע החדשה של הרה"ק זי"ע, וכראות הרה"ק מצאנו זי"ע זאת ותחיל להתרגו ולצעק בקול רעש גדול: "ממון אז דמים, מען וועט דארפן באצאלן עד פרוטה אחורונה", אמנם אח"כ קרא אצלו את הקדושת זי"ע והי' מרצה אותו ופייס אותו בדברים רכים: "ליפאלע מיין ליפאלע, מיר האבן ליב ערליכע אידן" והושיבו על הכסא שהי' מיוחד להאושפיזין, ורבים ראו בזה כעין סמיכה שהסמך את הקדושת לדבי ומנהיג, וסיפר רבינו ז"ל שאביו הקדושת יו"ט הי' אמר שכשמרן הדברי חיים הושיבו לשם פיוס על כסא האושפיזין התבייש יותר ממה שהציקה לו מקודם הגערה של מרן הרה"ק ז"ל (בלק: ער האט זיך מער געשעמט מיטן פיוס ווי מ"ט די הקפדה).

כרשב"י בדורו

סיפר רבינו הק"י זי"ע שפע"א כשהי' הקדושת יום טוב בצאנו ביום ל"ג בעומר ונכנס אל הקודש פנימה לשאול בדבר ד' באיזה ענין (הקדושת יו"ט לא סיפר במה הי' המדובר) והרגיש הדברי חיים שהקדושת יום טוב מהרהר בדבר אשר השב לו, ואמר לו הדברי חיים הננו מצוה לך שתשמע בקול דברי כי הנני גזל כרבי שמעון בן זחאי, ולמשמע אותו דיברים קדושים אלו נרתע הקדושת ושב הוסיף מלת "בדורו" והיינו שגזל הוא בדור הזה כרשב"י בדורו.

פעם כשדבר רבינו הק"י זי"ע ממרן מצאנו זי"ע תלחב מאד ודמעות נשרו מבין ריסי עיניו ועסא ואמר תחת אחד השיחים בהתרגשות "וואס ברויך מען מער" הלא הרה"ק העיד על עצמו שהוא גדול כרשב"י, ונעסא אוד מהמסבים ואמר הלא הדברי חיים הוסיף תיבת "בדורו" דהיינו שהוא גזל בדור הזה כרשב"י בדורו, על זה נעסא רבינו ז"ל "דאס האט ער ערשט שפעטער צוגעזאגט קודם האט ער זיך פשוט מדמה געווען צו רבי שמעון בן זחאי".

אז דער הייליגער רב לעבט שוין נישט", ומיד אחר פסח שנת תרל"ז כאשר שמע שנחלה הרה"ק מצאנו נסע לשם וכשהגיע קרב לעיר שמע שכבר נסתלק ואחר הלוי' חזר ונסע לעירו וגם אז לא רצה ליכנס העיר.

ביום הכיפורים

פעם אחת בליל יום הקדוש אחרי התפילה הלך מרן הקדושת מאחורי בית מרן הרה"ק וטיפס עד החלון שהי' גבה הרבה מן הארץ ונשען שם על אצילי ידי' תלוי' בין שמים וארץ, וראה שם את הרה"ק אומר לנפש, אשר באמת מנהג ישראל להיות ניעור בליל יום הקדוש אמנם הי' אנו צריכים להתפלל ביום מחר לפני התיבה, ואיתא בש"ע שהחזונים לא היו נעורים בלילה כדי שיוכלו להתפלל לפני התיבה, ובכן הבה נלך לשטיב ותתחיל מרן הרה"ק לקרוא קר"ש שעל המיטה וכדרס בכל לילה התחיל מקודם לומר את היי"ג עקרים בדביקת עצומה, ואח"כ האריך בקריאת שמע בלחש אש כל הלילה עד הבוקר עד שלא נשאר לו פנאי לשכב והלך להתפלל. עובדא זו סיפר הגה"ק רבי משה יוסף מאהעל זי"ע, והוסיף לאמרה: גם אני עמדתי על יד החלון בצוואת עס אחי הקדושת יום טוב ז"ל, אבל אוד שעבר זמן מועט הרגשתי אפיסת הכוחות שלא יכולתי להחזיק מעמד ויודתי משם, אבל אחי הקדושת יו"ט עמד שם כל הלילה ולא הרגיש שם עייפות, וראיתי אז כי עוד יבוא יומי ויעמד בראש עדת בני ישראל.

בחג הסוכות

פע"א במוצאי יום הכיפורים הי' מאוד שבור ורצין מעבודתו הקדושה של כ"ק אביו הק"י הייטל, אמירת הדרשה, והתפילות בבכיות וצעקות שהי' למעלה מן הטבע וכח האנוש, והגיד להגה"צ מריה אברהם חיים סלאטפינער זצ"ל (שהי' תלמיד זקינו הבעל ישיבת משה זי"ע וחבר לאביו הייטל לב זי"ע) "מיר וועלן גיין נאך אביסל שמחה קיין צאנז", ושכרו עגלה עם סוסים טובים וחזקים לנסוע, ומחמת מהירות הדרך להגיע לצאנז על חג הסוכות נסע יומם ולילה עד שהסוסים נתייגעו מטורח הדרך, ושכרו עגלה אחרת, ואמר מרן הקדושת יו"ט "עובר עלי מה ונהי' על סוכות בצאנז", ובערב סוסות בסורק הגיעו לעיר בארדזיב שהי' רחוק הרבה מצאנז יותר מיום אחד לנסוע, ואמר להרב מבארדזיב שברצונו עוד להגיע לצאנז, ענה לו הרב מבארדזיב שאי אפשר להגיע היום לצאנז אבל הקדושת טען שהוא יצא מביתו על דעת ללכת לצאנז יהי' מה שיהי', ובקשי מצא בעל עגלה שרצה להסיע אותו לצאנז שפחדו שישאר ביו"ט על אם הדרך, ולבסוף מצא בעל עגלה ונסע לצאנז, והגיע לשם לפנות הערב ולא הי' לו פנאי להגיע להתפלל עם רבו, והתפלל במנין אחד, ואחר התפילה סעד באכסניא שלו, וכאשר שב לטוב קצת הלך לשלחן הק"י של רבו, והנה הרה"ק מצאנו הי' רגיל להקדים בליל ראשון ליכנס לערוך שלחן במקום, וכאשר הגיע לשם הקדושת רק אז נכנס הרה"ק לשלחן הטהור, וכראות המושב"ק את הקדושת יו"ט, קרא ואמר: עכשיו אני כבר יודע מדוע אחר הרה"ק היום ליכנס לערבת שלחן שלא

בצפייתנו צפינו

ידוע שמרן הקדושת יר"ט זי"ע סבל מאוד מצער גיחל בנס והיה שבו ורצין למאד, ופקד נה צדיקים שיעורו רחמים עליו שיושע בורעא חיאי וקייבא, ופעם נסע אחז הגה"ק רבי משה יוסף ט"ב לצאנו לחסות בצל קדש דמון הדברי חיים ז"ל ביום הפורס ובשעת עריכת השלחן העמיד צלוחית יין עבר אחז הקדו"ט דלהוי פקידא בג צדיקא, וכאשר שמע הדברי חיים את שמו של הקדו"ט ענה ואמר: "ווער, ליפאלע, אך האב אים הערשט אינזענע געהאט".

למחרת נכנס ר' משה יוסף אל הרה"ק מצאנו בפרס שאחז הקדו"ט יושע בוש"ק, וד"ח אמר לו שימסר לאחז שבמהרה יושע בוש"ק, ומרן הדי"ח כתב לו אז מכתב ז"ל: ביה א' ויקהל תר"ל לפ"ק צאנו. החיים והשלום לכבוד ידידי מחו הרב המאה"ז החריף החסיד המפורסם בש"ק בש"ת מו"ה ליפא נייז האבד"ק טעטש יע"א והגלגל יצ"א. קיבלתי לנכון ר"ב מיד ח"ב הוא אחז הרב החריף ב' מו"ה ר' משה יוסף נייז ה' ר"ב לפ"ג ועשרה ר"ב אשר אסף וקיבץ מאת אנשי שלומי חסידים היקרים יח' ירא ה' והנה להתפלל בעדכם שיבדק אתכם הש"ת בבני חיי ומוזני ריח ותיצליחו בכל אשר תעשו ותזכו להחזיק תמיד ידי תלמידי חכמים ולעסוק במצוות ומעש"ט מתוך נחת ודחבה ולא יתייאש עצמו חוגתו תחי' כי בצפייתנו צפינו שלא ימנע מכם פרי בטן ד' הטוב יחמול עליכם ובמהרה תושע בורע ברכת ה' בפשם ונפש ידיח דבש"ת באהבה ונ"ת הק חיים הלבב שטאם.

הרה"ק רבי משה יוסף ט"ב מוסיף על מכתב ז"ל וכתב בשלי היריעה ז"ל: גם אנוכי ח"ש כבוד אחי ידידי וכו' וזה עשיתי בקשתי והעזמותי יין עבדו בשעת הסעודה גדולה והשיב לי דהה"ק בזה הלשון: אך האב אים הערשט אן זינגעהאט וזה גם ממך אבקש לשלם שכר טרחתי להזכירני לפני כ' אבי הרה"ק שיברכני בממון וד"ל. דברי ידידו אחז הדו"ש באהבה העומד לשרתו בכל עת הק משה יוסף ט"ב.

מכתב קדש הזה היה מונח בבית גנוזי של מרן רבינו בעל ברך משה זי"ע, וכאשר הראה פעם את המכתב לדבינו ז"ל היה רבינו עומד ומדייק בדיבה יתירה בכל אות ואות בלשון קדש של מרן הדי"ח ואמר: "א' פלא א' לשון פז א' צדיק". ואמר רבינו שהדי"ח ז"ל כתב לשון "בצפייתנו צפינו" שהוא לשון ראייה, כי כבר אז ראה מרן הק בחזק קדש את הבנים שעתידיים להחולל להקדו"ט ולכן לא כתב בלשון אצפה או אקה וכדו' רק דיקא בלשון זה: "בצפייתנו צפינו" וראה שתי ראיות על שתי הבנים הק' שעתיד הקדו"ט לחלילי, העצ"ח ורביה"ק זי"ע.

וסיפר מרן רבינו בעל ברך משה זי"ע ששמע מדודו מרן רביה"ק זי"ע שפעם כאשר הפציד הקדו"ט במח הק מצאנו להוושע בוש"ק, אמר לו הדי"ח שבאם יתן לו ג מאות רייניש או מבטוח שיהי' לו ס' זכר, והי' זה סכום גדול לפי יסלחו של הקדו"ט, אבל הוא התאמץ והשג את הכסף ונתנו למרן הק מצאנו זי"ע, ולתקפת השנה נולד לו בן זכר, ואחר ט' חדשים

שבק התיטק חיים לכל חי ל"ע, ולאחר זמן כאשר נסע הקדו"ט להסתופף בצל הקדש מצא את מרן הק שהי' מיצר ודואג וכאב את סאבו של הקדושת יר"ט ואמר לו: וכי מה אעשה, הרשעים גנבו ממנו את הכסף, וסתם ולא פירש מי הם הרשעים.

סיפר רביה"ק זי"ע שבימי אלוה בפרס הימים הנוראים של שנת תרל"ז לפ"ק היא שנת האחרונה של מרן הקדוש בעל ד"ח מצאנו זי"ע עלי אדמות, נסע הקדו"ט לצאנו להסתופף בצל מרן הק' ז"ל וכאשר נכנס לבית מרן הק' ז"ל לקבל שלום, קידמו מרן הדי"ח ואמר לו שבו לם לאהליכם, שיחזור וישב לגור עם אשתו כימי קדם ואל דיבר אתו בענין הג"פ, והקדושת יר"ט למשמע אנו עמד נבהל ונשתומם ולא ידע פתרון ודבר, כי הלא כבר בפירוש הסכים מרן הדי"ח להג"פ.

ואמר הקדושת יר"ט בלבו הלא אח לי בבית המלך הוא גיסי הגה"ק מגארליץ זי"ע וכי הי' חתן הישב לב זי"ע וחזק דרש אצלו לדעת על מה ולמה שינה מרן הדי"ח את טעמו, ויענה גיסו הגה"ק מגארליץ ואמר לו שימתין עד שיעברו ימי החגים ועד אותו עת לא דיבר עם אביו הק' אודות ג"פ, כי בודאי טעם צעקת אביו הק' הוא, בעבור כי מרן הקדוש בעל זרע קדש זי"ע מראפשיין רגל לבוא אצלו להקיץ בכל שנה בשבת שלפני הסליחות ללמד אתו כוונת התפלות, ומרן הקדוש מצאנו זי"ע בהאי פחדא היה יתיב, אשר יען שמסייע להקדושת יר"ט לגרש נכדת רבו הק' מראפשיין זי"ע (מרן הקדושת יר"ט היה ביווג ראשון חתן הרה"ק ר' מנשה מראפשיין ואולי מטעם זה יקפד עליו הרה"ק מראפשיין ולא יתגלה אליו בשנה זו ועי' דחה את הקדושת יר"ט בענין זה, וכן הי' שכשעברו ימי החגים דיבר עמו מרן הדי"ח כמקדם בענין זה.

סיפר הגה"ק מנאסויד זי"ע שפעם אחד כשהיה בשמיני עצרת אצל רבינו קדו"ק בעל דברי חיים מצאנו זי"ע הי' אודר פלא, שמרן הדברי חיים זי"ע בא להתפלל ערבית בשעה מוקדמת, וגם הקפת עשה במקום ובמהיחז גדול ואוד ההקפות הכריזו דברי חיים ששום איש לא יהי' לבא לביתו נאווה קדש בלילה הזה, והרה"ק מנאסויד לא הי' שם באותו מעמד ולא שמע את הכרזו הזה, ע"כ אוד שסעד סעודות יר"ט תומ"י הלך לבית אדמ"ר הקדוש הדי"ח וכשבא סמוך לבית קדשו של הדי"ח היה לו פלא גדול שלא ראה ולא מצא שם שום איש וכשפתח דלת לא מצא ג"כ שם שום איש, חזן מבני הקדושים של מרן הדי"ח זי"ע שהם היו יושבים סביב לשלחן הסהור, ומרן הגה"ק בעל קדושת יר"ט זי"ע עמד מאחורי הכסא עם אחז הקדוש רבי משה יוסף זצ"ל אבי"ד איהעל יצ"א, והרה"ק רבי אהרן קראקאווער זי"ע בעל מאור ושמש זי"ע הי' ג"כ שם מיושבי שלחן, והרה"ק מנאסויד עוז הלך לתוך הבית כי לא ידע מהכרוז, והמצאים שמה ג"כ לא אמרו לו שיצא או שישב, ועמד במקומו, וכשהסתכל בפני קדש של מרן זי"ע ראה שפניו בוערים כלפיד אש וסולם הי' רועדים וזוחלים מפחד השורד שם.

החכם צבי, אך יען שהזקן הטריח את עצמו כל כך יקרא הטלד גם על שמר, וע"כ נקרא שמו בישראל "חיים צבי".

הרה"ק ר' ברוך מגארליץ זי"ע בראותו פעם את תואר פניהם של הילדים הקדושים בני גיסו הקדושים זי"ע, אמר: בעבור שני ילדים יפים אלה הרעיש כ"ק אאמ"ר זי"ע עולמות ומסופר שפע"א נפגש רבינו עם הרה"ק ר' ישעי מטשעוב זי"ע בן זקוניו של מרן הרה"ק, ושק את רבינו על מצחו, ואמר לו: "הלא ידעתם מי אחים אצחנו, מי הרי נולדתם מברכתי של אבי הק"ל".

זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

לוח ההילולא

כ"ז שבט

- ❖ רבי אלכסנדר סנדר שור ב"ר אפרים זלמן (תבואות שור) - תצ"ז
- ❖ רבי מנחם נחום מטשערנאביל ב"ר אהרן מטשערנאביל - תרל"א

כ"ח שבט

- ❖ רבי מנחם נחום מראחמסטריווקא ב"ר יחנן - תרצ"ז

כ"ט שבט

- ❖ רבי חנניא ייט' ליפא מסיגעט (קדושת יי"ט) ב"ר יקותיאל יהודה - תרס"ד

א' אדר

- ❖ רבי אברהם ב"ר מאיר (אבן עזרא) [אדר א'] - ד"א תתקנ"ד
- ❖ רבי עזריה פייגו בינה לעיתים ב"ר אפרים - ת"ז
- ❖ רבי שבתי ב"ר מאיר (ש"ך) [אדר א'] - תכ"ג
- ❖ רבי יצחק מאיר מזינקוב ב"ר אברהם יהושע העשיל מאפטא - תרט"ו
- ❖ רבי ברוך מגארליץ ב"ר חיים [אדר"א] - תרט"ו

ב' אדר

- ❖ רבי מאיר פאפירוש ב"ר יהודה לייב כ"ץ (מהר"ם פאפירוש) - תכ"ב
- ❖ רבי יום טוב אלגאזי ב"ר ישראל יעקב (מהרי"ט אלגאזי) [אדר"א] - תקס"ב

ג' אדר

- ❖ רבי מרדכי יפה ב"ר אברהם (לבוש) שע"ב [אדר"ב]

ד' אדר

- ❖ האמורא רב אחאי בר רב הונא ד"א רס"ו
- ❖ רבי יהודה לייב ב"ר יוסף (ר' לייב שרה"ס) תקנ"א [אדר"ב]

והיה רעיוני הדברי חיים הקדוש משוטטות, ופתח ואמר בפ"ק ווי אזוי דען איז מען מחיה מתים, מסתבא רבי שמעון בן יוחאי היה יכול להחיות מתים ולעשות נפלאות, ואח"כ אמר את המאמר הנאמר במדרש רבה (שיר השירים א' ל"א) ד"א נגילה ונשמחה בך תמן תנינך א"ר מעשה באשה אחת בצידון ששהתה עשר שנים עם בעלה ולא ילדה אתו גבי רשב"י בעין למשתבבא דין מדין, א"ל חייכון כשם שנודווגתם זה לזה במאכל ובמשתה כך אין אתם מתפרשים אלא מתוך מאכל ומשתה, הלכו בדרכיו ועשו לעצמן יו"ט ועשו סעודה גדולה ונשתכרו יותר מדיא כיון שנתיישבה דעתו עליו אמר לה בתי ראי כל חפץ טוב שיש לי בבית טל אותו ולכי לבית אביך, מה עשתה היא לאחר שישן רמזה לעבדיה ולשפחותיה ואמרה לום שאוהו במטה וקחו אותו והוליכוהו לבית אבא, בחצי הלילה ננער משנתו כיון דפג חמריה אמר לה בתי היכן אני נתון אמרה לו בבית אבא אמר לה מה לי לבית אביך אמרה לו ולא כך אמרת לי בערב כל חפץ טוב שיש בביתי טל אותו ולכי לבית אביך אין חפץ טוב לי בעולם יותר ממך, הלכו להם אצל רשב"י ועמד והתפלל עליהם ונפקדו, ללמוד מה הקב"ה פוקד עקחת אף צדיקים פקדים עקרות והרי דברים ק"ו ומה אם בשר ודם על שאמר לב"ז שכמותו אין לי חפץ בעולם טוב ממך נפקד ישראל המכחכים לישועת הקב"ה בכל יום ואומרים אין לנו חפץ טוב בעולם אלא אתה על אחת כמה וכמה הוי נגילה ונשמחה בך. ונענה לו אוד מן המסובים ה"ה הרה"ק רבי אהרן קראקאזער זצ"ל ב"ר של הרה"ק בעל מאור ושמש זי"ע בזה"ל: הרבי הוא גדול כרשב"י מה הי גדולת רשב"י שעבד השי"ת למעלה מן הטבע הלא רבינו ג"כ עובד השי"ת למעלה מן הטבע, ואם רשב"י הי יכול לפעול, רבינו ג"כ יכול לפעול, ומרן הרה"ק לא ענה ע"ז כלום, והי נראה שהסכים על דבריו, וכך עבר כל הלילה והנחת הי' חלקין ולא ידעו אם הוא יום או לילה, שהדיקת הי' כל כך גדול ששכח מכל ולא הי' יודעים שכבר עלה השחר והאיר היום, רק אוד ברכת המזון כשהלכו משם ראו שהעולם באים כבר מתפלת יי"ט שהשעה היה כבר קרב לחצות היום, ובאמצע הדרך מצא הרה"ק מנאסויד זי"ע את הגה"צ מהר"ד דוד יצחק קיפטייל זצ"ל הדומ"ץ מבסטריץ יצ"ו ושאל אותו למה לא היה אצל השלחן ואמר בזה הלשון: "עם איז געווען אזא ליכטיגע נאכט ביים הייליגען רב" והשיב לו האם כבוד לא שמע שהכריז רבינו הרה"ק שלא יהי איש לבא להשלחן ועל זה ענה הרה"ק מנאסויד מסתבא מה שלא הייתי צריך לשמתי לא שמעתי, וידוע שכל זה היה בעת שהתאמן מרן הקדוש מצאנו זי"ע לפעול בנים להקדושת יי"ט זי"ע. וסיפר רבינו זל כי בלילה לפני שנטל אחיז העצ"ח ראתה אמו בחזיון לילה עזרת הרה"ק מצאנו זי"ע ונסהלה מאוד, ואמר לה הרה"ק: "שרעק זך נישט איך בין געקומען ווייזן אז איך בין נישט געבליבן קיין ליגענער", ודבנית סיפרה את חזון החלום להקדושי"ט, והקדושי"ט סיפח לאביו הק' הייטל, ואמר ע"ז הייטל "בדעתי היה לקחת לשם בנך הטלד "הירשל" ע"ש

צדקת רבי מאיד בעל הנס

כולל עצי חיים
כ"ב

ארץ הקודש תובב"א

אלקא דמאיד עננו

ג"ס ברוך יהי

בברכת התורה, וברגשי הודאה והוקרה, נשגר בזאת השורה, בברכת מזל טוב, מריחוק מקום וקירוב לב, קדם מע"כ ידידינו היקר והנעלה, נודע לשם ולתהילה, תוך עסקני ונדיבי עם סגולה, מנח"ם משיב נפש, ראשון הוא למקראי קודש, לבו ער וחם לכל דורש ומבקש, מוזיל זהב מכיסו לכל קדשינו, ובמיוחד תומך נלהב של כוללינו,

הרבני הנגיד הנכבד, רדף צדקה וחסד

מנחם גרשון שלעזינגער

מוראשי איגוד הקהילות "יו דשעי קעיר" בברוקלין נ.י.

לרגל השמחה שבביתו, רון שיר ושבח על שפתו,

בנישואי בתו הכלה המהוללה שתחי'

עב"ג החתן היקר והמופלג בתויר"שני"ו

בן ידידינו הרבני הנגיד הנכבד והנעלה, נודע לשם ולתהילה,

מוה"ר זלמן יצחק גאלדשטיין הי"ו

מנכבי קהילתנו הק' בויליאמסבורג יע"א

יה"ר שיזכה מעכ"ת לראות ולרוות רב תענוג ונחת מהם ומוכל יוצאי חלציהם, ותזכו להמשיך במעשי צדקה וחסד לאורך כל ימי חייכם, ואלקא דמאיר יענכם, להניח ברכה אל תוך בתיכם.

המברכים ביקרא דאורייתא

הנהלת הכולל

לקט אמרי קודש מפי צדיקי וקדושי עליון בגודל קדושת הימים הבעל"ט וסגולתו

דבר בעתו

ד' פרשיות - שבת שקלים - עניני מחצית השקל

חודש אדר מורה על התקופות והבטיחות עליו יתברך על הישועה ובטיחות הזה נמשך מקדושת שבת זו שקורין בו פר' שקלים ומברכין בו חודש אדר. (תורת אמת)

התעוררות השקלים באדר שהוא כמו אלול שנתקן לתשובה מאימת הדין כן אדר מתוך אהבה שימי ניסן ממשמשיני ובאין שהוא התחדשות שנותן לבני ישראל שבחר השי"ת בנו להיות עמו וחלקו. (שפת אמת)

לכן גם עתה בזמן הגלות שאין לנו המצוה הזאת התקנה לזה נתינת הצדקה יותר מכדי יכולתו כמ"ש וחצי את כספו וגם את המת יחצון אם מנרבת לבו נותן צדקה אף בחצי עשרו אזי גם את המת יחצון להציל ממות נפשו ויוכה לחיים ארוכים. (תפארת שלמה)

שקל בא"ת ב"ש גמטריא כ"ו ומחצית מכ"ו עולה אחד וזהו העשירי לא ירבה והדל לא ימעיט שהכל חייבים ליחדו וכן עשיר במ"ק אחד שאין לך עושר גדול מהמיחד ה' הדל במ"ק עולה י"ב ועם הכולל י"ג דהוא אחד. (שפתי כהן)

זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל וגו' כלומר ב"י יתנו זאת על לבם בעת עוברו על הפקודים פקודי ה' אם יקרה לו לקיים מצוה אחת ממצות ה' או ח"ו כשיתאוה לעבור איוה עבירה במל"ת וכל העולם כולו עומדים במ"ה שהוא חציו חייב וחציו זכאי והמשקל עומד בשוה שלא בהכרעה לנשות צד לכאן או לכאן וההכרעה עתה בידו הוא כשקיים אחת ממצות ה' יכריע המשקל וכל העולם יתקיים ע"י או להיפך ח"ו. (באר מים חיים)

עוד טעם הנה ידוע דהנפש הבאה לעוה"ז מהעולם העליון עכ"ז שורשו נשאר שם במקורה כי רוחניות אינו נעתק ממקום למקום רק מתרבה וחלק הנפש אשר בשמים ממעל מאיד לחלק הנפש אשר בגוף האדם מתחת והחלק אשר בארץ מחויב להשתוקק למקור אשר בשמים ע"כ הנפש נקרא ב' חצאי נפשות. (בני יששכר)

כי באדם יש כח החומרי כליל מעשרה כוחות וכנגדן בנפש כלול מעשרה כוחות רוחנים ולזה אמר עשרים גרה השקל ר"ל כל האדם כלול מעשרים כוחות כנ"ל חצי לה' וחצי לכם ולכוונה זו בא הצווי לתת מחצית השקל לרמזו שיתקן האדם החלק החומרי אשר בו למען יהי' כלו קודש לה' והא בהא תלי. (בעל עקידה)

אמר הרה"ק ר' פנחס מקורין ז"ע: אך וואלט געהרין עס זאל קומען דיע ארבע פרשיות איך זאל זיך זעהן מיט דעם אייבערשטען. (פאר לישרים)

ענין הד' פרשיות שבזמנים אלו פרשיות לשון הפרשה להפריש עצמו מכל רע להיות משכן להשי"ת. (ברכת דוד)

בקריאת פרשיות אלו עושין ישראל קדושים כאילו עושין בפועל ממש בכל העולמות. (ליקוטי תורה)

שני הפרשיות שקלים וזכור קורין קודם פורים שהוא תיקון הנפש מפנים העבר והתגברות על המונע ובפורים נגמר הישועה בפועל להיות נתקן כל העבר ולהתהפך הכל לטובה ובזה אנו נעשים מוכנים לקבל הטהרה מחדש ועל זה קורין אחר פורים פר' פרה וחודש. (תורת אמת)

בכל מועד ניתן הימים הקודמים להכנה ושואלין דורשין שלשים יום קודם וכל ענין הפרשיות שקורין קודם פסח הכל הוא הכנה לקבל קדושת חג המצות. (בית אהרן)

בכח סגולת הד' פרשיות יעודונו ה' לטהר נגעי לבנו מכל הד' יסודות שקלים מרמוז מטבע של אש הראה לו לבטל כח היצה"ר מיסוד אש שהוא הגאווה והכבוד ופ' זכור נגד יסוד המים שעמלק הוא הגורם לכל התאוות וכן מהמים נצמח כל התאות פרה הוא איפר פרה החודש הוא כנגד רוח כד"א ורוח חדשה אתן בקרבכם. (ישמח ישראל)

בזמן הזה שאין לנו בית המקדש ואין אנו נותנין שקלינו לכפר בעדינו עם כל זה ונשלמה פרים שפתינו וכשאנו קורין הפרשה הזו נעשה ונתקן הכוונת הנ"ל. (אוהב ישראל)

בפרשת שקלים יש תיקון על פגם הברית שקלים הוא לשון ששוקלים עוונות של אדם וגם מלשון שיקול הדעת ויסוד עולה עד הדעת וד"ל. (שארית ישראל)

לכן נקרא שבת שקלים ע"ש המשקל היינו שישקול מעשיו ויהי' ממארי דחושבנא בכ"י וממילא יושפע עלינו שפע שקלים מזהב וכסף נחושות. (דעת משה)

שבת שקלים מסוגל הוא להרבה דברים ובמיוחד מסוגל להמשכת פרנסה. (עטרת ישועה)

משולחן מלכים

שיחות קודש שנשמעו מפי כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

פנימי — נח — בלתי מוגה

יום ה' פרשת וירא תשס"ט לפ"ק

ביקור הגאון רבי מנחם מענדל מענדלזאהן שליט"א גאב"ד קוממיות

רבינו פרש בשלח

גאב"ד קוממיות: כ'בין געקומען איבער געבן גריסן פון שמיטה.

רבינו: ס'איז שוין מוצאי שביעית, ס'איז שוין שמיטה.

גאב"ד קוממיות: יא אבער ש'שטייט אז שביעית ציהט זיך אריין אין שמיטה.

רבינו: יא, די גמרא זאגט אז מוסיפין מחול על הקדש, און ס'איז דא אויף דעם צוויי פסוקים.

די גמרא אין ראש השנה (דף ט.) לערנט ארויס פונעם פסוק 'בחדש ובקציר תשבות', ווד'ל הנמ': דמוסיפין מחול על הקדש מנל, דתניא בחדש ובקציר תשבות ר"ע אומר אינו צריך לומר הריש וקציר של שביעית שדרי כבר נאמר שדך לא תזרע וגו', אלא הריש של ערב שביעית תכנס לשביעית וקציר של שביעית היוצא למוצאי שביעית.

און ס'איז דא דארט (שם יב.) נאך א לימוד פון פסוק 'מקץ שבע שנים' וואס ש'שטייט ביי מצות הקהל וא"ר אסי א"ר יוחנן ומטו ביה משמיו דר' יוסי הגלילי אמר קרא מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בהג הסוכות וגו', שנת השמיטה מאי עבידתיה בהג הסוכות שמיטה היא, אלא

לומר לך כל תבואה שהביאה שליש שביעית לפני ראש השנה אתה נוהג בו מנהג שביעית בשמיטה. תוס' (שם יב: בד"ה מנהג וכו') פרעגט טאקע וואס מ'דארף ביידע פסוקים.

אח"כ המשיך רבינו ואמר: מ'זאגט אז יעצט איז געוועהן מער שומרי שביעית פון אמאל.

גאב"ד קוממיות: ס'איז אנדערש מיט דעם וואס ס'איז געווען אין דעם יאר מער באדנ'ס וואס האבן געהאלטן שמיטה, היינט ביארבעטן ווייניגער מענטשן גרעסערע באדנ'ס.

אבער ס'איז געוועהן יעצט א גרויסע מלחמה וואס ס'איז נאכנישט געווען אזא סארט מלחמה, אייביג איז געוועהן די מתירים וואס האבן געארבעט און די וואס האבן נישט געארבעט, היינט איז שוין אנדערש, די מזרחי זענען אריינגעקראכן – ס'פאסט זיי שוין נישט צו זיין היינט פון די מתירין – און זיי האבן זיך געמאכט אזוי ווי די פרומע, דאס איז נאך קיינמאל נישט געווען, זיי האבן געמאכט ספחין – אוצר בית דין – היתר מכירה, און דער עולם איז געווען צומישט, זיי האבן געשריבן שמירת שמיטה על פי היתר מכירה זיי זענען געקומען מיט א איצטלא דקדושה, דאס איז נאכנישט געווען.

ב' תרומה
באולם עטרת חיי'
בשעה 7:00

ב' תרומה
7:00
פונקטליך

סעודת ראש חודש
א רי"ס אלה
וועט א"ה סערווירט ווערן

7:15

דער ריב"ז שרייבט דאך אז ס'איז א מלחמה פון די פרושים מיט די צדוקים.

רבינו: זייער צביעות איז דאס אהסמטע, ס'איז באקאנט דער טייטש שוחרט משום מאי מחייב משום צובע.¹

גאב"ד קוממיות: ס'איז יעצט אוועק דא אין ארץ ישראל א זעהן פון רבי משה קליערס זצ"ל (אב"ד טבריא).

רבינו: כ'האב געהערט פון איהם, רבי מאיר האט ער געהייסן.

גאב"ד קוממיות: ווען דער סאטמארער רב ז"ל (סדן רבני) בעל דברי יואל ז"ע איז געווען אין טבריא (בשנת תרצ"ב) איז ער געפארן אויף שבת קיין מירון, איז רבי משה מיט געפארן.

אויך ווען דער רבי האט זיך געזעגנט פון איהם אוועקפארנדיג פון טבריה, האט ער געזאגט פאר מיין טאטן אז ס'זאלט זיך איהם זיך צוועהן נאכאמאל מיטן קראלער רב, נאר אין יענע צייטן ווי האט מען דאס געקענט מאכן, רעדנדיג אזוי אין גאס קומט א מאשין (אויסא) און שטעלט זיך אפ און דער סאטמארער רב איז דארטן געווען, מיהאט פארגעסן עפעס א בגד און מ'איז צוריק געקומען (למברא) דאס נעמען, און אזוי האט זיך רבי משה געטראפן ממש רבי'ן אין די מינוט וואס ער האט געזאגט אז ער וויל זיך נאכאמאל טרעפן.

רבינו: ס'איז ידוע אז די סלאנימער חסידים אין טבריא זענען שטארק נתקשר געווארן צום פעטער ז"ל.²

¹ ידוע מאמר הבעש"ט הק' ז"ע (הוא בארזא לחיים פ' ק) על דברי הגמרא (שבת ע"ה) שוחרט משום מאי מחייב משום צובע, וכתבו הדוס' (ד"ה שוחרט) שוחרט דעלמא קא'. והבונה כי שוחרט דעלמא רומז על מלאך המות שהוא היצר הרע, ואח"ל (ספ"ה ג') דלעתיד לבא ישחוט אותו הש"ת, ולכאורה יפלא מה זה ועל מה זה למה יענש כ"כ הלא הוא אש עושה רק מה שמחויב לעשות מצד גזרתו ית' כי לכך נברא הוא להטות את לבות בני אדם אל דרך הרע, אמנם המלך המשפט יביא במשפט על כל נעלם היינו שלפעמים הולך בתחמלות שנות לצבוע איזה דבר עבירה בצבע יקרה שיהא נדמה כאלו היא מצוה וזה לא צוה לו ה' לכן על כל אלה יביאו במשפט, והוא שוחרט משום מאי מחייב, והלא הוא עושה רצון קונו, ומשני משום צובע, היינו שחור צובע את העבירה כאלו היא מצוה, ובשביל זה לא נברא ועל כן חייב, עכ"ה ק'.

גאב"ד קוממיות: רבי מאיר (קליערס) האט דערציילט אז מיין טאטע (הגאון רבי בנימין מענדל זאהן זצ"ל) איז געזעצן שפעט בינאכט ביי א מלוח מלכה ביי א איד אין צפת מיט א אלטן איד אין יענע יאהרן - תש"ה, און ער האט איהם געפרעגט פארוואס איז צפת אזוי הרוב - אין צפת איז דעמאלטס שוין נישט געוועהן קיין חדרים - אבער אין טבריה איז יא געווען חדרים, האט דער איד געזאגט ס'קען זיין ווייל אין טבריה איז דא א ישיבה (ישיבת "אור תורה" השוכנת סמוך וגראה לקברו של רבי מאיר בעל הנס שהג"צ רבי משה קליערס ורבי מאטיל סלאנימער עמיה בראשה, ורבי בעל דברי יואל אב"ד שם שעדים בהיותו אז באר"י) און אין צפת נישט.

רעדנדיג צוזאמען האט דער איד דערציילט אז רבי משה קליערס האט געהאלטן א תלמוד תורה און האט זייער לאנג נישט געהאט צו באצאלן פאר די מלמדים, דעמאלטס איז געקומען א שליח פון ועד הלאומי פון ירושלים, און האט געזאגט אז ער האט באקומען געלט פון הויז לארץ און ער וויל געבן פאר די מלמדים, האבן זיי געמאכט א אסיפה, און די מלמדים האבן געוואלט נעמען, ס'איז געווען ממש פיקוח נפש דעמאלטס, אבער אן צו נעמען רשות פון רבי משה וועלן זיי דאס נישט טוהן, האבן זיי געזאגט לאמיר אריין גיין צו רבי משה, ביינאכט זענען זיי אריין צו רבי משה, דער שליח האט געקענט לערנען אבער ער איז געווען א

2

ידוע שבסניף זו נקשרו אז קשרי ידידות בין רבינו ובין קני וחשובי סלאנים ובראשם הה"ק ר' מרדכי חיים מסלאנים זצ"ל הנקרא ר' מאטיל סלאנימער, וסיפר בנו דה"ח ר' יודל שליט"א שהוא היה אז ילד קטן, ואביו צוה לו שיסתכל ויתבונן בצורתו המאידה של רבינו ז"ל והבטיחו שבכל פעם שילך להביט על צורת קדשו של רבינו ז"ל יתן לו מטבע על זה.

וכשנשע רבינו ז"ל למידון נסע ר' מאטיל ואתו עמו החסידים בני עלי מיישיבת "תורה אור" חסדי סלאנים מטבריה להסתופף בצילו, וזה היה פעם אחת ויחידה שכל החבורה מהחסידי סלאנים נתבדקו בצדיק אחר, שנשעו סולם למידון להסתופף בצל רבינו, ולא עשו כן אצל שום צדק אחר שבה לארץ, [כי היו מפורסמים בדביקותם בצדיק בית לשאויטש-קאריין-סלאנים וכוונת שלא היה להם שייכות לצדיקים אחרים].

7:50

זכרונות מימי קדם

רייכע פרקי זכרונות מימי הישיבה וועט פארגעזונגן ווערן דורך

ב' תרומה
באולם עטרת ח'י
בשעה 7:00

ציוניסט, און ער האט געזאגט אז ער קומט גארנישט בעטן און ער מיינט גארנישט, נאר ער וויל געבן געלט. האט זיך רבי משה אנגערופן פאר די מלמדים איך קען איך נישט זאגן, ס'איז דא צווישן ענק מענטשן מיט גרויסע משפחות, אבער דאס קען איך איך זאגן, אז פאר מיין זוהן וואלט איך געזאגט אז ער זאל אראפ גיין צו דעם פלאץ וואו די אויטאס קומען אן און ער זאל ווערן א טרענער און נישט נעמען דאס געלט, האבן זיי שוין געזעהן אויף רבי משה די תשובה. מיין טאטע ווען ער האט געהערט די מעשה האט ער געגעבן א קלאפ אויפן מיט, און געזאגט "די היינטיגע נאכט האט געראטעוועט מבריה..."

רבינו: דער נסיון העני איז געווען יענע תקופה זייער גרויס, מ'האט געדארפט אסאך סיעתא דשמיא זיך צו קענען האלטן.

נאכ"ד קוממיות: היינט איז די יארצייט פונעם חזון איש. **רבינו:** יא, ס'איז געוועהן היינט בייטאג.

נאכ"ד קוממיות: אייער האט זיך געטראפן מיטן חזון איש - איך בין נישט געווען דארט - האבן זיי גערעדט וועגן מיין טאטן, און דער חזון איש האט אידס געוויזן מיין פאטער פאר א דוגמא פון א רב וואס איז נישט משועבד צו קיינעם.

מיין טאטע האט דערציילט אז ווען ער האט אויפגעשטעלט דעם חדר אין כפר אתא איז ער געפאהרן צום חזון איש - דער חזון איש איז דאך געוועהן בעל הבית אין דעם ישוב החדש - און האט געבעטן א מלמד אויף גמרא, דארט איז געווען א נובהרדוקער בחור, האט אידס

דער חזון איש געזאגט פאר קיין כפר אתא און ווער דארט מלמד, זאגט ער איך ווייס נישט ווער דער רב איז, זאגט איהם דער חזון איש זאלסט וויסן אז אין ארץ ישראל זענען דא דריי רבנים - אפילו ס'איז געוועהן אסאך רבנים - און ער איז איינער פון די דריי רבנים, דו קענסט פאהרן אהין.

שפעטער מיט אפאר יאהר איז דער נובהרדוקער תלמיד געקומען צום חזון איש, האט אידס דער חזון איש געזאגט, כ'האב געזאגט אז ס'איז דא דריי רבנים, צוויי זענען נחמין געווארן און איינער איז געבליבן.

רבינו: און וועלכן יאר האט אייער טאטע אויפגעשטעלט די תלמוד תורה?

נאכ"ד קוממיות: אין שנת תרמ"ק.

וכיבדו רבינו לכר על היק

ובירכו רבינו: לחיים לחיים, דער אויבערשטער זאל העלפן הצלחה און סייעטא דשמיא אין אלע ענינים.

נאכ"ד קוממיות: לחיים לחיים, וראה בטוב ירושלים.

והציג לפני רבינו את חתנו האדמו"ר מגארליץ ב"ב

ש"כ של רבינו שליט"א, נכד הרח"ק מהארנא סטיופל ולמעלה בקדש האדמו"ר מגארליץ: סקומט מיר א מזל טוב, כ'האב א שידוך געטוהן די וואך מיט א זוהן פון רבי חיים וואזנער רב דקדולתיט דק' בלאנדאן) א אייניקל פון הרב וואזנער (ה"ה הגאון הגדול בעל שבת הלוי שליט"א).

רבינו: מזל טוב, דער אויבערשטער זאל העלפן בשעה טובה ומוצלחת, דער אויבערשטער זאל העלפן מיט נחת מיט פרייד. לחיים ולשלום מזאל זיך זעהן אויף שמחות.

ונפרדו לשלום

יום ב' פרשת ויצא תשס"ט לפ"ק

ביקור אדמו"ר מטאלנא אשדוד שליט"א בבית כ"ק רבינו שליט"א בקרית יואל

מאנאמריאל, און דער סאטמארער רב ד"ל (מזן רביש בעל דברי יואל ד"ע) ביי די ערשטע נסיעה קיין מאנאמריאל (בשנת תש"י) איז ער איינגעשטאנען דארט (התפלות ועריכת השלחות

רבינו קיבל את פניו בכבוד ודרש בשלמו
האדמו"ר מטאלנא אשדוד: מיין זיידע (האדמו"ר דרה"צ רבי יחזקאל טווערסקי זצ"ל) האט געוואוינט יארן לאנג אין

ב' תרומה
באולם עטרת חיי'
בשעה 7:00

הערליכע מגילה

זמן גורל

אלע וואס וועלן ערשיינען ביז
8:30 א זייגער
וועלן אריינגיין אין א מול אויף א

8:30

התקיימו בבית מדרשו), יעצט בן איך געווען דארטן האבן די אידן דערציילט אז ס'איז געווען א גרויסער עולם ביים טיש, ביים זידן האט זיך דעמאלטס צובראכן א טיש, האט זיך דער סאטמארער רב אנגערופן, "טאלנער רבי איז זוכה לשתי שולחנות" (הסוגה היא ע"ד צדקת על לשון תפארת ב"מ' סרית "לא כל אדם זוכה לשתי שולחנות), אז ס'איז צובראכן געווארן דער טיש אז עס צוויי...

שפעטער אין תשי"ג-תשי"ד איז ער ארויף קיין ארץ ישראל און ער האט זיך באזעצט אין בית וגן אין ירושלים.

רבינו: ער איז געווען דעם מאמע'ס מאמע?

האדמו"ר מטאלנא אשדוד: ער איז שוין מיין א עלטער זיידע.

ער האט געהייסן נאכן ראכמיסטריווקער (הרה"ק רבי יודן מדאכמיסטריווקא זצוק"ל), אונז זעמיר אויך ראכמיסטריווקער איתקלעך.

ער פלעגט אלע מאל דערציילן אז רבי מאמעלע הארנאסטייפעלער נאך די פטירה פון זיין זיידן דער משערקאסער איז ער געפאהרן צו זיין פעטער קיין טאלנא ווי א חסיד.

רבינו: למעשה איז ער געווען א דאפלער קרוב, אלס משערנאביל איז ער געווען א פעטער, ווייל זיין מאמע'ס טאטע דער משערקאסער איז געווען א ברודער פון רבי דוד'ל טאלנער (בני המגיד הק' רבי מרדכי משערנאביל ז"ע), און ער איז אויך דורכ'ן רבי ר' זושא, ווייל רבי מאמעלע איז געווען א אייניקל פון רבי הערשל מענדל א זון פונעם רבי'ן ר' זושא (הרה"ק מהארנאסטייפל דהה בן הרה"ק רבי משולם זושא מפאטלאש, בן הרה"ק רבי יודאל מיכל מקרייטא, בן הרה"ק רבי הערש מענדל מהאנפאל, בן הרה"ק הרבי ר' זושא ז"ע) און רבי דוד'ל טאלנער איז געווען א איידעם ביי רבי ר' זושא'ס א זון רבי ישראל אברהם האט ער געהייסן, איז ער דאך געווען א דאפלע פערטער סיי פון רבי'ן ר' זושא'ס זיין און סיי פון משערנאביל.

האדמו"ר מטאלנא אשדוד: ס'איז דא א באוואוסטע מעשה וואס איז געווען חנוכה, רבי מאמעלע איז געפאהרן אויף חנוכה צום פעטער קיין טאלנא.

האט ער פארציילט אז רבי דוד'ל פלעגט זאגן ווערמלעך, איז פאר'ן צינדן חנוכה ליכט האט ער געפרעגט פאר א טאלנער חסיד וואס איז געווען א הויכער, ווי אזוי רעדסטו אין שטוב, זי איז אויך אזוי הויכער ווי דיר, האט ער געזאגט ניין, נאר איך בייג זיך אראפ, און נאכדעם האט ער געצינדן חנוכה ליכט.

רבינו: ס'איז באקאנט אז שפעטער האט רבי מאמעלע מסביר געווען אז דאס איז א רמז צום אויבערשטן אז ער בייגט זיך אראפ צוכנסת ישראל.

האדמו"ר מטאלנא אשדוד: ס'שטייט טאקע אזוי פון אפטער רב (ע"י באהב ישראל לחנוכה) אז דאס איז די סוד פון חנוכה למטה מעשרה, איתתך גוצא נחין ולחיש לה (כבא מציעא נט.),³ אויפצומארנגס האט רבי דוד'ל טאלנער געזאגט נאך א ווערטל, און ער האט זיך אויסגעדרייט צו רבי מאמעלע און איהם געזאגט היינט וועסטו שוין נישט קענען זאגן פשט און מיינע ווערטער.

רבינו: אויף איהם האט דער רבי ר' ברוך'ל פון מעזיבוש געזאגט אז ער איז א חכם, אלץ קליין קינד האט ער געזאגט ער וויינט ווי א חכם.

האדמו"ר מטאלנא אשדוד: ס'איז דא פון רבי מאמעלע א הספד אין זיין ספר עמק תפילה ווי ער רופט איהם אן "הנשר הגדול האלוף".

רבינו: ס'איז דא א בריוו פון רבי מאמעלע צו רבי דוד'ל טאלנער וואו ער שרייבט איהם א ניהום אבליים ווען זיין בן חיד איז אוועק, ס'איז געדרוקט אין זיין ספר פלא יועץ, און ער האט געשיקט א בעקישע פאר'ן יתום וואס איז געבליבן.

ווער האט איבער גענומען נאך רבי דוד'ל טאלנער?

3

באהב ישראל לחנוכה כתב וז"ל: יש לרמוז מליצת חז"ל שאמרו בגמרא (ב"מ פ"ק ה"ה ע"ג ט"ז) איתתך גוצא גודין ולחיש לה, שהוא סוד כוונת הדלקת נר חנוכה, והמשכיל יבין זה עפ"י מה דאיתא בכתבי האר"י ז"ל והשל"ה הק' בסוד מצות נר חנוכה למטה מעשרה מפיהם עיי"ש.

עדות נאמנה

הגאון הגדול **רבי משה מנחם ווייס** שליט"א
דומ"ץ פאפא-בארא פארק
וועלכער האט אין די טעג באזוכט פארהערט אין און ישיבתנו הק'

8:40

ב' תרומה
באולם עטרת חיי'
בשעה 7:00

האדמו"ר מטאלנא אשרד: רבי יוחנן ראכמיסטריווקער איז געווען דער יונגסטער, און רבי איציקל סקווערער איז געווען צווישן זיי.

*

האדמו"ר מטאלנא אשרד: מ'גרייט זיך יעצט אויף חנוכה, ס'איז דא א גרויסער חידוש אין ביאור הלכה (ס' תרע"א ד"ה יש אחרים) ביי די מחלוקת בית שמאי און בית הלל צו מאי פוחת והולך אדער מוסף והולך, לעולם ווייטן מיר דאך אז מ'דארף האלטן אזוי ווי בית הלל, מ'טאר נישט מוהן אזוי ווי בית שמאי, איז ווי אזוי טרעפן מיר אן גמרא אז א זון אדער האט געמאכט אזוי ווי בית שמאי, זאגט דער ביאור הלכה אז ס'קען זיין אז וואו די מחלוקת איז בגוף ההלכה למשל ווי אזוי מ'דארף ליינען קריאת שמע, דעמאלטס טאר מען נישט מוהן אזוי ווי בית שמאי, אבער דא ביי חנוכה איז די מחלוקת נאר אין די חידור, ווי אזוי מ'איז מ'דער, דעמאלטס קען מען מוהן ווי אזוי מ'זויל.

רבינו: ס'קען זיין נאך א תירוץ אזוי, ווייל ש'שטייט פון כתבי האר"י (ויקחל משה דף ג"ד) אז לעתיד וועט זיין די הלכה אזוי ווי די בית שמאי, און ש'שטייט דאך אין בני יששכר (כסלו מאמר ב' את מ"ח) בשם רבי פנחס קאריצער, אז חנוכה איז מעין דלעתיד, ערכתו נר למשיחי (תהלים קלב, יג), און ווייל חנוכה איז שוין א בחינה פון לעתיד, האט דער זון געמאכט אזוי ווי בית שמאי.

ס'איז אויך א פלא פון רש"י אין חומש אויפן פסוק (שמות כ, ח) זכור את יום השבת לקדשו, מיינט דארט רש"י אזוי ווי שמאי שאם נודמן לך חפץ יפה תהא מזמניו לשבת, דער רמב"ם פרעגט שוין דארט אויף רש"י פארוואס ער שרייבט אזוי ווי שמאי.⁵

5

ע"י מה שכתב רש"י (שם) בפירוש הפסוק זכור את יום השבת לקדשו, תנו לב ליכור תמיד את יום השבת שאם נודמן לך חפץ יפה תהא מזמניו לשבת (ביצה יג.) והרמב"ם (מה על דברי רש"י) שהוא אינה כהלכה, שהרי איתא בגמרא (ביצה יג.) אמרו עליו על שמאי הזקן כל ימיו היה אוכל לכבוד שבת, כיצד מצא בהמה נאה ואמר תהא זו לכבוד שבת, למחר מצא אחרת נאה הימנה מניח השניה ואוכל את הראשונה,

האדמו"ר מטאלנא אשרד: א אייניקל, רבי מנחם נחום האט ער געהייסן, ער איז געווען א בר מצוה בחור, רבי דודל טאלנער האט גערופן דעם גאנצן עולם צו די בר מצוה, די בר מצוה האט געדארפט זיין מ"ז איר, שבת פאר דעם איז געווען י' איר – די גאנצע עולם איז שוין געווען דארט – דעמאלטס איז ער אוועק, און מ'האט באלד מכתיר געווען דעם אייניקל.

רבינו: ער האט געהייסן רבי מנחם נחום נאכ'ן מאור עינים.

וואו איז טאלנא, לעבן וואס איז דאס?

האדמו"ר מטאלנא אשרד: נישט ווייט פון אומאן, אין יענע געגנט.

רבינו: דאס איז מעהר אראפ צו הרום פון קיעוו, כ'בין אמאל געווען אין האראנסטייפל ביים ציון, דאס איז ארויפציר פון קיעוו לעבן טשערנאבל.

האדמו"ר מטאלנא אשרד: דעם טשערקאס'ערס ציון האט מען יעצט איבער געבויעט.

רבינו: אין טשערקאס בין איך קיינמאל נישט געווען, ס'איז היפש ווייט מ'דער זייט פון קיעוו.

דער טשערקאסער האט קודם געוואוינט אין האראנסטייפל, שפעטער האט ער זיך אריבער געצויגן קיין טשערקאס.⁴

רבי דודל טאלנער איז נישט געווען דער יונגסטער פון די קינדער?

4

ע"י בס' אלה מסעי (ע"י ל"ו) מה שסיפר רבינו בעל ברך משה זי"ע ששמע מוקיניו הרבנית הצדיקת מרת שרה מרים ע"ה, מחברתו של הרה"ק מראצפערט (בתה של הרה"ק מהאראנסטייפל זי"ע) כי וקיעה הרה"ק מטשערקאס היה גר מקודם בעיר האראנסטייפל, ואח"כ העתק מושבו למשערקאס, ואנשי האראנסטייפל באו אליו בטענה אשר עד היום היה להם פרנסה בריוח מהמוני החסידים אשר עברו ושבו בערים להסתופף בצילא דמהימנותא, ובעת יחסר להם מקור טרפם, ואשר על כן שלח להם בריות הימים את נכדו הרה"ק רבי מרדכי דוב, אשר השיב לעי' האראנסטייפל את המוני החסידים אשר באו אל צל קורתו ליהנות מתורתו וקדושתו.

דבר ההורים

8:50

הגה"צ **רבי יוסף דוד שנעבאלג** שליט"א

ראש כוללנו "דברי יואל" פה באדא פארק יצ"ו

ב' תרומה
באולם עטרת חי'
בשעה 7:00

הרה"ק רבי שלום אלעדיל מראצפערט זי"ע, חתן גיס הרה"ק רבי מרדכי חב מהאדנאמספיפל זי"ע, בן הרה"ק רבי משולם זושא מטאלמאש זי"ע, חתן הרה"ק רבי יעקב ישראל מטשערקאס זי"ע, בן הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאבל זי"ע – גם בני הרה"ק מהר"ד מבבלזא זי"ע והו נכד הרה"ק מטשערנאבל כי דרבנות של מהר"ד חתה בת הרה"ק רבי ישעי' משולם זושא זי"ע בן הרה"ק רבי אהרן מטשערנאבל זי"ע, בן הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאבל זי"ע.

האדמו"ר מטאלנא אשדוד: דער בעלזער רב (הרה"ק מהר"ד זי"ע) איז געווען זייער פארקאכט אין רבי אהרן טשערנאבלער.

רבינו: דער בעלזער רב האט מקרב געווען רבי מאטעלעס אייניקלעך, האט ער זיי געזאגט אז דאס איז ווייל ווען ער האט חתונה געהאט קיין טשערנאבל, האט דער ברודער דער מאנרובער רב אויך חתונה געהאט קיין טשערנאבל, און דער בעלזער רב (הרה"ק מהר"ד זי"ע) האט געוואלט ביידע אהיים נעמען (שקבעו דתם בבבלזא), האט מען געזאגט אין טשערנאבל אז מוועט גיין פרעגן רבי מאטעלעך אז ער זאל מכריע זיין, און ער האט געזאגט אויפן בעלזער רב אז ער זאל בלייבן אביסל, און אויפן ברודער אז ער זאל אהיים פארהן, האט דער בעלזער רב (הרה"ק מהר"ד זי"ע) מכיר מוכה געווען די אייניקלעך, ווייל וועגן זייער זידן איז ער געבליבן אביסל וואוינען אין טשערנאבל.

האדמו"ר מטאלנא אשדוד: דער טשערנאבלער רבי ז"ל פון בני ברק (האדמו"ר הנה"צ רבי משולם זושא זצ"ל) איז געווען ביים בעלזער רב (הרה"ק מהר"ד זי"ע), האט ער איהם געזאגט אז ער זאל גיין זאגן גוט שבת פאר די שטיק מאמע די צווייטע רעביצין פון רבי ישכר בער, זי איז אויך געווען א טשערנאבלער אייניקל, האט זי איהם געזאגט, מיין רב האט יעדן טאג גערעדט פון טשערנאבל – דאכט זיך נאך שחרית – אז ער האט פארגעסן צו רעדן נאך שחרית מיט די חסידים פון טשערנאבל האט ער געמוזט רעדן מיט מיר, האט זי געזאגט וואס קען ער שוין רעדן מיט א אידענע, האט ער גערעדט ווי אזוי שטייט ער מיט און די בענק אין טשערנאבל, א עיקר צו רעדן עפעס פון טשערנאבל –

דער חתם סופר זאגט אויף רש"י, אז דאס וואס שמאי האט אנגעגרייט פון זונטאג אויף שבת, ווייל ער האט געוואלט עסן לשם שמים, וועגן דעם האט ער אלעס געזאגט אז ס'איז לכבוד שבת, און דאס האט איהם צוגעהאלפן אז ס'זאל זיין לשם שמים, אבער הלל איז געווען אין א הויכע מדרגה אז ער האט נישט געדארפט צוקומען צו די עצה, און אפילו אן דעם האט ער אויך געגעסן לשם שמים – פירט אויס דער חתם סופר – אז הלוואי זאלן מיר זוכה זיין צו זיין כאטש ווי שמאי, וועגן דעם שרייבט רש"י אזוי ווי שמאי.

האדמו"ר מטאלנא אשדוד: דער זיידע ז"ל האט אמאל געזאגט אויף די זמירות וואס ביי אונז זאגט מען כהלל וכשמאי, ווייל שבת איז דאך מעין דלעתיד, און לעתיד וועט דאך זיין די הלכה אזוי ווי די בית שמאי.

רבינו: חנוכה קומט אראפ פונעם אור הגנוז, מקען ממשיך זיין פון אור הגנוז אין די טעג פון חנוכה.

האדמו"ר מטאלנא אשדוד: דער בעלזער רב (הרה"ק מהר"ד זי"ע) האט געזאגט אז שטייט אין בני יששכר אז די אור הגנוז ליגט אין חנוכה – האט דער בעלזער רב געזאגט, און איך זאג אז די אור הגנוז ליגט אין בני יששכר אויף חנוכה...

*

רבינו: ס'איז א אינטערסאנטע זאך געווען, ווען דער מאמע ז"ל (פון רבינו בעל ברך משה זי"ע) איז געבוירן געווארן אין ראצפערט, און דער בעלזער רב (הרה"ק מהר"ד זי"ע) האט דעמאלטס געוואוינט אין ראצפערט, האט דער זיידע ז"ל (פון העצ"ה חיים זי"ע) מכבד געווען דעם בעלזער רב מיט סנדקאות, האט ער געהייסן זייער קינדער (הרה"ק מהר"א והרה"ק מביטוריא) אויך די וואס זענען שוין געווען חתונה געהאט זיי זאלן אנטהן שטריימלעך צום ברית אלץ טשערנאבלער אייניקלעך (כי פון העצ"ה חיים זי"ע וזה חתם של

אבל הלל הוקן מדה אחרת היתה בו, כל מעשיו היו לשם שמים שנאמר (תהלים סח ב) ברוך ה' יום יום יעמוס לנו, תנא נמי הכי, בית שמאי אומרים בחד בשבין לשבין, וב"ה אומרים ברוך ה' יום יום יעמוס לנו, ע"ש.

קויפט אפ דעם זכות פון
טויזענטער שעה'ן תורה
פון די בחורי הישיבה
קונה עולמו בשעה **\$576**
דורכן אנשליסן אינעם ספעל

יום ב' תרומה
באולם עטרת חי'
בשעה 7:00

רבי אהרן משנתאבלער האט מאקע געזאגט אז פאר ווען משיח וועט קומען וועט זיין א טובה צו רעדן אפילו פון זיינע מישן און בענק.

רבינו: רבי אהרן משנתאבלער האט מאריך ימים געווען, איבער ניינציג יאהר איז ער געווען.

הארמו"ר מטאלנא אשדוד: ער האט געהאט א ברכה פון מאור עינים אויף אריכתימים, און אפאר חדשים פאר'ן הסתלקות האט ער שוין נישט געקענט אויסהאלטן, ער איז שוין געווען א אלטער איד, האט ער געשיקט א שליח צום ציון פון זיידן אז ער איז מוותר אויף די ברכה פון זיידן, און דעמאלטס איז ער נסתלק געווארן.

רבינו: ס'איז אים געטרעטן אז די משנתאבלער קינדער זענען געווען אכט, פיר פון די קינדער האט מען געשריבן זייערע חידושי תורה, און פיר האט מען נישט געשריבן.

*

די הסכמה פונעם רבי'ן ר' זושא אויפן מאור עינים איז געהתמעט כ"ג חשוון, און שטימט עפעס נישט, ווייל ער שרייבט דארט לסדר ולפרט "זנה פרח מטה אהרן" (והא פסק בפ' קדח שבימות הק"ו).

הארמו"ר מטאלנא אשדוד: ס'איז דא וואס האבן געזאגט אז ער האט געמיינט א רמז אויף רבי אהרן משנתאבלער וואס איז געווען זייער חביב אויפן זיידן דער מאור עינים.

רבינו: אזוי האט מען געזאגט פשט? ס'איז א פלא.

הארמו"ר מטאלנא אשדוד: אנדערע זאגן אז אין דעם טאג איז דער בעלזער רב רבי אהר'לע געווארן רב, ווייל דער פריערדיגער רב (דה"ק מהר"ד ז"ע) איז אוועק כ"ב חשוון, און כ"ג חשוון איז ער געווארן רב.

רבינו: ס'איז א פלא אין מאור עינים (סוף ואתחנן) איז דא דער גרעסטע טיטל אויפן רבי'ן ר' זושא וואס איז נאך געווען בחיים חיות, ער שרייבט אויף אידם "החכם השלם האלקי".

מ'דערציילט אז ווען רבי מאטעלע האראנסטייפלער איז געווארן א איידעם ביים דברי חיים האט דער דברי חיים געזאגט פאר'ן זיידן פונעם חתן דער משערקאסער אז ער

זאל אויסרעכענען דעם יחוס פונעם חתן, ער איז דאך געווען א בן אהר בן פונעם רבי'ן ר' זושא - ער האט געהייסן מוטרסקי, ווייל זיין מוטער איז געווען א טאכטער פונעם משערקאסער - און רבי מאטעלע איז דאך אויך געווען א אייניקל פונעם בעל שם טוב הק' ווייל זיין באבע די רעביצין פון רבי הערש מענדל דער זוהן פונעם רבי'ן ר' זושא איז געווען א אייניקל פון בעל שם טוב הקדוש (דה"ק רבי הערש מענדל היה חתן הרה"ק רבי חב בער מאלטש בן דה"ק רבי צבי בן רבינו הבעש"ט הק' ז"ע).

האט ער אנגעהויבן אויסצורעכענען דעם יחוס, דער פאטער האט געהייסן רבי משולם זושא - ער איז געווען א יתום פון די מוטער - אזוי ווייטער רבי מיכל קרימער, און רבי הערש מענדל ביזן רבי'ן ר' זושא, און ער האט נאך געוואלט אויסרעכענען דעם יחוס ביזן בעל שם טוב הק' אויך, האט אידס דער דברי חיים אפגעשטעלט, און האט געזאגט "אין בודקין מן המזבח ולמעלה..."

האט דער דברי חיים דערציילט דעמאלטס באותו מעמד, אז די תלמידים פונעם מגיד (המגיד הק' ממערדש) האבן איתמאל געזעהן אז דער מגיד פאסט איין טאג נאכן אנדערן, און מ'האט מורא געהאט אז ס'קען איהם שאדן צום בריאות, איז מען געגאנגען צו די רעביצין זעהן אז ער זאל עסן און נישט פאסטן, האט זי געזאגט אז זי וועט גיין אנגרייטן עסן פאר'ן מגיד, נאר זי האט דאך א קליין קינד - דער מלאך (דה"ק הרה"ק רבי אברהם המלאך בטל המגיד הק' ממערדש ז"ע) איז דעמאלטס געווען א קליין קינד - און ער איז געלעבן אין וויגעלע, זאל עמיצער אכטונג געבן אויפן קינד, האט זיך דער רבי ר' זושא אונטער גענומען אז ער וועט אכטונג געבן אויפן קינד, און די רעביצין איז געגאנגען עפעס אנגרייטן פאר'ן מגיד טועם צו זיין.

דאס קינד איז געלעבן אין וויגעלע און דער רבי ר' זושא האט מיט געהאט ביי זיך א שליח הק', ער האט זיך פארטיפט אין שליח, און דאס קינד האט זיך גענומען וויינען, און האט זיך ארויס געלישט פון וויגעלע, האט רבי זושא געזעהן אז צוויי זאכן קען ער נישט טוהן - לערנען שליח און אויך אכטונג געבן אויפן קינד - האט ער

נאך מיט אייער
שטייגענדע שטיצע
וועלן מיר ערזעצן די געפאלענע הכנסות

יום ב' תרומה
באולם עטרת חי'
בשעה 7:00

פונעם מהרש"א. וו"ל שם: כי הבעש"ט נבג"מ שיבא את המהרש"א ו"ל עד למאוד בגדל צדקתו, עד שאמר שאם היו העולם יודעים מזה היו לחכים ואוכלים העפר שעל גבי קברו.

רבינו: דער מהרש"א ל"ט א"ן אוסמראת.

האדמו"ר מטאלנא אשדוד: די משערנאבלער משפחה זענען אייניקלעך, איינער האט מיר אמאל געוויזן דעם יחוס ביזן מהרש"א.

רבינו: אונז זעמיר אויך אייניקלעך, דער ישמח משה שרייבט כמעט יעדעס מאל "זקני המהרש"א", אין אנהייב ישמח משה אויף נ"ך שטייט דארט ווי אזוי אונז זעמיר אייניקלעך פונעם מהרש"א.

נפרד רבינו ממנו לשלום

ויברכו רבינו: דער אויבערשטער זאל העלפן מזאל זיך זעהן מתוך שמחה, דער אויבערשטער זאל העלפן סזאל זיין א לעכטיגער חודש.

צוגעמאכט דעם של"ה און אכטונג געגעבן אויפן קינד, ער האט דאך אזוי זיך אומטער גענומען, איז אראפ געקומען דער של"ה הק' פון עולם העליון, און ער האט איהם געזאגט אז ער זאל ווייטער לערנען של"ה, און ער וועט אכטונג געבן אויפן קינד – האט דער צאנזער רב אויסגעפירט – אז דער של"ה הק' האט זיך געקענט מטריח זיין פון עולם העליון כדי אז דער רבי ר' זושא זאל לערנען אין זיין ספר, איז אין בודק מן המובח ולמעלה...

אונז האמיר נישט קיין שום מושג און מיר פארשטייען נישט וואס האט געמיינט א רבי ר' זושא.

האדמו"ר מטאלנא אשדוד: היינט ביטאכט איז די יארצייט פונעם מהרש"א, סאיז דא א שטארקע לשון פונעם ווילענדיקער אין זיין ספר שארית ישראל (שער התקשרות הדשו), ער ברענגט אז דער בעש"ט האט געזאגט אז ווען די וועלט וואלט געוואוסט די גרויסקייט פונעם מהרש"א וואלט מען לוחך געווען די עפר ארום דעם קבר

**קריאה
של
חיבה**

בהדרת כבוד והוקרה הננו מתכבדים בזה להסמין את מע"כ שיחי' לבוא להשתתף אתנו ולקחת חבל בהמסיבה השנתית להחזקת ישיבותינו הק' המתנוסס לשם ולתפארה בעיר עוז לנו קרית יואל יצ"ו

א צ ל ה מ ע מ ד
יום הישיבה

שתתקיים א"ה ברוב פאר והדר
ביום ב' פ' תרומה
בשעה 7:00 בדיוק

באולם המפואר עטרת חי'
1415 54th St Brooklyn, NY

בהשתתפות כ"ק מרן אדמו"ר ע"ט שליט"א

מחכים אנחנו לבואכם ולקבל פניכם בכינוס שם שמים זה, לקיים אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ולאחיו יאסר חזק. הנהלת הישיבה

באו הרמונים! למעמד
יום הישיבה

יום ב' תרומה
באולם עטרת חי'
בשעה 7:00

דברית קידש

מב"ק מרז רבינו הגה"ק שליט"א

סעודת רעוא דרעווין פרשת יתרו שנת תשס"ט לפ"ק פאלם ספרינגס

ומשה עלה אל האלקים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל. ופרש"י כה תאמר בלשון הזה וכסדר הזה, ונתקשו המפרשים להבין מה ענין כסדר הזה.

ויתבאר על פי מה שכתב השל"ה הקדוש (מסכת שמעוה פרק תוה אור) בבניאור הגמרא (שבת פח) דמלאכי השרת קטרו בשעת מתן תורה מה אנוש כי תזכרו, דטענתם היה שהוא מוכשר לקבל טומאה ולחטוא ואיך תנתן לו התורה, ועל זה באתה התשובה, אחוז בכס"א כבוד"י והחזר להם תשובה, כלומר תחזור ותאמר להמלאכים שאף אם יחטא האדם יש לו תקנה בתשובה, וגדולה תשובה שמגיעת עד כסא הכבוד (יומא פו), עכ"ה"ק.

אמנם מבואר בגמרא (יומא פו) ארבעה חילוקי כפרה, עבר על עשה ועב אינו זו מעשה עד שמוחלין לו, עבר על לא תעשה ועשה תשובה תולה ויום הכפורים מכפר, עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה תשובה ויום הכפורים תולין ויסורי ממוקין, אבל מי שיש חילול השם בידו כולן תולין ומיתתו ממרקת, ע"ש. ולפי זה יש להבין מה אמר הקב"ה למשה רבינו חזור להם תשובה, דהא תינתן על העבירות שתשובה מכפר, אבל הלא בשר ודם הוא קרוין מחומר ועלול להכשל בעבירות חמורות אשר תשובה אינו מועיל עליהם, ואם כן עדיין קיימת טענת המלאכים עתיד הוא למחוט קמך, ובפרט שמבואר בזוה"ק (ויחי דף ריט) דעל חטא הידוע אינו מועיל תשובה, ואם כן טענת המלאכים קמה ונצבה דמוטב ינתן התורה למלאכים אשר אצלם לא מצוי יצה"ר.

אמנם י"ל על פי מה שהביא הרה"ק מהרי"ד מבעליא זללה"ה בשם אביו הרה"ק מהר"י זללה"ה כי מה שאינו מועיל התשובה בלבד על ד' חילוקי כפרה, הוא דוקא אם עושה תשובה על ידי תעניות וכדומה בלא תפלה, אבל

בתפלה ותחנונים לפני השי"ת, ודאי אין לך דבר שעומד בפני התפלה, והוא כמו שאר צרכי העולם שמתפללים לפני השי"ת והוא עונה. ולזה אמרו בגמרא (יומא פו) היכי דמי חילול השם וכו' אמר אביי לא שנו אלא באתרא דלא תבעי אבל באתרא דתבעי לית לן בה, פי' לא שנו אלא באתרא דלא תבעי, שאינם מתפללים על דרך הכתוב (ישעיה כא יב) אם תבעיון בעיו, אבל באתרא דתבעי, שמתפללים עם התשובה, לית לן בה, שאין לך דבר העומד בפני התפלה, עכ"ה.

ומעשה מה שאמרו בזוה"ק דאינו מועיל תשובה על חטא זה, זהו דוקא תשובה לבד בלי תפלה, אבל תשובה יחד עם תפלה שמועיל על ד' חילוקי כפרה, מועיל גם לכפר על חטא החמור הזה, וכאשר האדם עושה תשובה בשלמות ושופך שיח לפני אדון כל, בודאי שהקב"ה מקבל התשובה בשלימות ועולה לנחת רוח לפניו יתברך.

והנה המלאכים קטרו ואמרו מה אנוש כי תזכרו עתיד הוא למחוט קמך, כי מלאכי מעלה משרתי עליון אין להם השגה כמה נסיונות קשים ומרים עובר על איש הישראלי דבר יום ביומו, וכמה כוחות הוא צריך שיוכל להחזיק עצמו בדרך הקדושה שלא ללמך נשמתו, ולזה אמר הקב"ה למשה רבינו חזור להם תשובה, כי תשובה ביחד עם תפלה מהם תמיד.

ובזה נבא אל הביאור, דחנה כאשר באו בני ישראל למדבר סיני כדי לקבל התורה עשו תשובה כמבואר ברש"י דביאתן למדבר סיני היה בתשובה, ולזה אמר ויחן שם ישראל נגד ההר, וביאר א"י זללה"ה בייטב פנים (זמן מתן תורתנו אות ט) שהוא לשון תפלה, רמז ליחוד שם קדוש בגימטריא ח"ן שצריך לכון קודם התפלה (סידור הארז"ל בפסוק ה שפת תפתח), ע"ש לדרשו. ולפי דרכינו י"ל שבני ישראל התפללו לה' ושפכו שיח לבבם ובקשו סלח לנו אבינו כי חטאנו, שימחול הקב"ה על כל עוונותיהם, וכיון שעשו תשובה ביחד

[ב]

עוד י"ל בדרך זה ובאופן אחר קצת ביאור מקרא קודש, גם לבאר המדרש (חבא דבינו ב"ז פ' יתר) ויחן שם ישראל, ישראל סבא, וצריך ביאור ענין ביאת יעקב אבינו למועמד הנבחר.

וי"ל על פי דברי דוחתן סופר (ח"א פתחה לספרו הנקנה והקנינים ערך עמוד העבודה) בביאור הגמרא (ברכות כו:) אברם תיקן תפילת שחרית יצחק תיקן תפילת מנחה ויעקב תיקן תפילת ערבית, וביאר הענין כי אבות העולם כבשו דרך לפניו נגד מיני תפילת שיש להאדם להתפלל בזמנים שונים, אברם תיקן תפילת שחרית בבוקר שהשמש יוצא על הארץ, רומז על הבחינה של יקדים תפילה לצרה, יצחק שתיקן תפילת מנחה שהוא לעת ערב, רומז שאם רואה אדם שטמה ידו לאט לאט, גם בזמנים כאלו יזעיל תפילה, ולעת ערב יענוה ה' אבל יעקב אבינו תיקן תפילת ערבית שחזמו על הלילה ממש, רומז על עת כשיורד חשכות בעולם ואין רואין שום אור, והצרה הוא בתקופה בכל עז, מכל מקום יקרא אל ה' והוא יענהו, וכמו שאמרו ז"ל (ברכות י:) אפילו חרב מונחת על האדם אל יתייאש עצמו מן החומים, כי יעקב בעת צר מאד חנן אל ה' והאל נשא פניו, עכ"ל.

אמנם יש לדרוש שלשה בחינות הללו בענין רוחניות, כאשר האדם הולך בדרך התורה ומקיים המצות אזי מאיר לו השמש ורואה את האור כי טוב, כי נר מצוה ותורה אור, ולנגד זה תיקן אברם אבינו תפילת שחרית, שצריך האדם להתפלל שיוכל להמשיך בדרך זה לעבוד את ה' תמיד בלבב שלם. בחינה השני הוא כאשר האדם נכשל ל"ע בחטא ונחשכו מאור עיניו, ומצינו אצל יצחק אבינו (בראשית כ"ב) ויחן את ריח בגדיו, ודרשו חז"ל (סנהדרין ל:) אל תיקרי בגדיו אלא בוגדיו. רמז על אלו שחטאו נגד הבור"ע, ונחשך קצת אורם, ולנגד זה תיקן יצחק אבינו תפילת מנחה, שיוכל האדם לבא אל המלך להתחנן לו ולשפוך שיה לבבו לפני הבור"ע. יעקב אבינו תיקן תפילת ערבית, נגד בחינה הגרוע כאשר האדם נכשל ל"ע בעבירות חמורות מאוד ונפל חלילה בחשכות בשאול תחתית, וממעמקים קראתיו ה', הנשמה יושב בעמק הבכא מלוכלך בעבירות, נגד זה תיקן יעקב אבינו תפילת ערבית שבאיזה מצב שיהיה האדם וכמה שהרבה לחטוא נגד הבור"ע, תמיד יהיה לו תקומה.

עם תפלה הועיל להם התשובה לכפר על הכל. ולזה אמר הקב"ה למשה רבינו כה תאמר לבית יעקב, בלשון הזה וכסדר הזה, שבסדר הזה שעשו תשובה יחד עם תפלה, ככה יתנהגו תמיד בכל עת, וזה יועיל לכפר על כל העוונות ושבו ורפא לו.

ועל פי זה אמרתי לפרש דברי הגמרא (ראש השנה טז) אמר רבי יצחק למה תוקעין בראש השנה, למה תוקעין רחמנא אמר תקעו וכו' אלא למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין ותוקעין ומריעין כשהן עומדין כדי לערבב השטן. וכתבו התוס' (ד"ה כד) בשם הירושלמי, כד שמע קל שיפורה זימנא חדא, בהיל ולא בהיל, וכד שמע תניין, אמר ודאי וזה שיפורה דיתקע בשופר גדול ומטא זימניה למתבלע ומתערבב ולית ליה פנאי למעבד קטגוריא, ויש להבין מדוע מתערבב השטן בתקיעות השניות יותר מבתקיעות הראשונות. ולפי דרכינו י"ל דהנה בטעם תקיעת שופר כתב הרמב"ם (הלכות תשובה פ"ג ה"ד) שהוא בא לעורר לתשובה, ועל כן כאשר השטן שומע קול השופר שמתעוררים בני ישראל לתשובה, בודאי שהוא מתבהל, אך בהיל ולא בהיל, דסוף כל סוף ישנם עבירות חמורות שאינו מועיל עליהם תשובה, אבל תניינא כאשר תוקעין בשופר על סדר התפלה, דאז התשובה הוא ביחד עם תפלה, ודאי בהיל, כי באופן כזה שעושין תשובה ושופכין שיה לפני הקב"ה שימחול על כל העוונות הרי מועיל תשובה על כל העבירות ונתכפר הכל, ועל כן הוא מתערבב ודאי אתי משיחא.

ובדרך זה יש לפרש מה שכתב רבינו סעדיה גאון זללה"ה בטעם מצות תקיעת שופר, ענין השלישי שבא להזכירו מעמד הר סיני שנאמר בו (שמות י"ט טז) וקול שופר חזק מאוד, ונקבל על עצמינו מה שקבלו אבותינו על עצמם נעשה ונשמע, ויש להבין למה אנו מזכירין מעמד הר סיני בעת תקיעת שופר שבא בעיקרו לעורר לתשובה, ומה יוסיף לנו לזכות לתשובה שלימה כשנזכיר מעמד הר סיני. אמנם לפי האמור י"ל דלק מזכירין מתן תורה, להזכיר שדרך התשובה צריך להיות כסדר הזה שהיה במתן תורה, שיהיה תשובה יחד עם תפלה, שעל ידי זה יתכפר הכל, ובאופן זה יתבהל השטן לגמרי, ויקבל השי"ת תשובת עמו ישראל ברחמים.

ובזה פירשת הפיוט, באין מליץ יושר מול מגיד פשע, דאף חלילה אם הוא עת צרה ורבו המקטריגים ואיכא בחינת חשך ואפילה ואין מי שמליץ יושר לטובת בני ישראל, אין שום אור, עם כל זה אין להתייאש, כי תגיד לעק"ב דבר חק ומשפט, להזכיר מה שתיקן יעקב אבינו תפלת ערבית, דאפילו חרב מונחת על האדם אל יתייאש עצמו מן הרחמים, כי לא ידח ממנו נדח, וממנו יקח כל אחד מישראל עד דרא בתראה להתחזק, שיעקב אבינו התכוין בעד כל אחד מישראל אשר מסובך בעבירות שחלילה לא יתייאש עצמו אלא יתחזק עצמו שעל ידי תשובה ותפלה הקב"ה החנון ומרבה לסלוח ימחול לו על הכל.

ויש להוסיף עוד, שיעקב אבינו תיקן תפלת ערבית למי שהוא יושב בחשכה מרוב העוונות, שאם יעשה תשובה וגם יתפלל לה' אז יתכפר לו הכל כאמור בדברי הרה"ק מהרי"ד מבעליא זללה"ה, ולזה תיקן תפלת ערבית, שגם אם האדם מושרש חלילה בחטא, אל יתייאש עצמו מן הרחמים שאין תקומה לנשמתו ח"ו, אלא אדרבה יתחזק עצמו באיזה מצב שיהיה, כי על ידי שיערף התפלה שתיקן יעקב אבינו ביחד עם התשובה, יהיה לו תקומה.

ובזה יתבאר מה שהיה יעקב אבינו שם במעמד הנבחר, הדנה כל בני ישראל שבכל הדורות עמדו רגלים על הר סיני, כולנו אמרו נעשה ונשמע כולנו זכינו לשמיע עשרת הדברות, דברות קודש מלהבות אש, והקב"ה קורא הדורות מראש ראה או איך שיהיה נראה מצבם של בני ישראל בכל הדורות עד דורינו אלה דרא בתראה, ולזה ויחן שם ישראל נגד ההר, ישראל סבא, להורות את בני ישראל על כל ימי חייהם דבכל המצבים יש לו לאדם תקומה, ואף אם יהיה האדם במצב של חשכות, תיקן יעקב אבינו נגד זה תפלת ערבית דגם אז יכול האדם להתפלל אל ה', וגם אם האדם נפל ברוחניות בחשכות גדול, יתקבל תשובתו לפני ה' בצירוף התפלה שתיקן יעקב אבינו. ולזה אמר כה תאמר לבית יעקב, בלשון הזה וכסדר הזה, שכסדר הזה יתחזקו כל חמים לדעת שאף בחשכות הגדול שיש בעולם הן בגשמייות והן ברוחניות, תמיד מועיל כח התפלה.

ולזה המשיך ואמר אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים, כי בצאת ישראל במצרים היו ערום ועריה בשפל המצב, ומה כתיב שם (שמות יד) ופרעה הקריב, ואיתא במדרש (שמו"ר פכ"א ס"ה) שהקריב את לבן של ישראל לאביהם שבשמים. כי בני ישראל עשו תשובה, ובידעם מצבם הנורא הוסיפו עוד להתפלל, כדכתיב ויצעקו בני ישראל אל ה', וכיון שהיה תשובה ביחד עם תפלה נתקבל ברצון לפני ה'. וזה שאמר ועתה אם שמוע תשמעו בקול, אין ועתה אלא תשובה, שיקבלו עליום לשוב אל ה' בלב נשבר בחרטה על העבר וקבלה טובה על להבא, יחד עם תפלה להתפלל לפני ה' ולשפוך שיח לה' ולבקש שימחול על כל החטאים, ואז יתכפר הכל.

ועל פי זה יובן מה דמבאר בספר קודש (עין אגרא דכלה דברי יחזקאל פי שמות) שימי השובב"ם מסוגלים להרבות באמירת תהלים. ולפי דרכנו י"ל כי על ידי אמירת מזמורי תהלים הוי תשובה יחד עם תפלה, ובאופן זה יעזור השי"ת ויקבל תשובת בני ישראל שיוכלו לתקן הכל.

והדברים האלה הם התחזקות גדול תמיד בכל עת ובכל זמן ובפרט בימי השובבים המסוגלים לתשובה ולתיקון המעשים, שלא יאמר האדם לנפשו נושא בראותו כמה חטא והמרה את פי ה' מיום עמדו על דעתו עד היום הזה, ואף אם עולם חשך בעדו יש לו תקומה, שהרי סוף כל סוף עמדו רגליו על הר סיני והיה שם יעקב אבינו אשר תיקן תפלת ערבית, להורות שבאיזה מצב חשך ויעיל התפלה, ועל ידי שיעשה תשובה יחד עם תפלה יתכפר לו הכל.

והשי"ת יעזור שנוכה להרהורי תשובה הראויים לשוב אל ה' להתפלל ולשפוך שיח אל הקב"ה החנון ומרבה לסלוח, והשי"ת ימחול על כל העבירות שחטאו, עוד נשאר לנו שבוע אחד בימי השובב"ם, והשי"ת יעזור שיתכפרו כל החטאים, בשוה ונחת תושעו, ואמרו חז"ל (סנהדרין צו:) אין ישראל נאלץ אלא בתשובה, ואם יעשו תשובה בשלימות יעזור השי"ת שנוכה לראות בהתרומוות קרן התורה וישראל ובהתגלות כבוד שמים עלינו במהרה בימינו אמן.

נערך ע"י הוועד להוצאת ספרי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ותשוח"ח להם

קדר עדר עשוראני "בדר משה" דהסדר סאטמאר

ע"ש כ"ק רבינו הקוה"ט מרן משה בן הגה"ק רבי חיים צבי זיעוועבי"א

קרית יואל - במ ברק

המטרה: להמציא הלוואות גדולות בתשלומים נוחים ביותר לאנ"ש שהגיע זמן כלולות בניהם בשעטמ"ו

"חסדי שלמה זלמן"

ע"ש ר' שלמה זלמן ז"ל
בן ר' מרדכי וורבערנער ז"ל
נפ"ע ח' כסלו תשס"ב
☆☆☆

"חסדי ישראל יעקב"

ע"ש ר'
ישראל יעקב אייזנבערגער ז"ל
נפ"ע כ"ו אייר תשנ"ו
ואביו ר' נתן סען ב"ר מנחם
סענדל ז"ל נ' כ"ז סען תשנ"ה
ואביו מרת דינה ע"ה
ב"ר יעקב ישראל הלוי ז"ל
נפ"ע כ"ט תמוז תשנ"ג
☆☆☆

"חסדי שמואל וחנה"

ע"ש
ר' שמואל זאב לעווי ז"ל
ב"ר יעקב דוב ז"ל
נפ"ע ג' תשרי תשנ"ח
חנה מרת חנה ע"ה
ב"ר חיים משה ז"ל
נפ"ע י"ב חשוון תשל"ו
☆☆☆

"אנש" דר"ף"

ע"ש
ר' אביגדור פרידמאן ז"ל
ב"ר נחמן ז"ל
נפ"ע ז' שבט תש"ג
חנה מרת חנה לאה ע"ה
ב"ר יעקב פרענקל מבי"ח ז"ל
נפ"ע ב' אלול תשס"ג
☆☆☆

"צבי"א מר"ם"

ע"ש ר'
צבי אלימלך געלבמאן ז"ל
ב"ר אברהם ז"ל
נפ"ע ד' אלול תשנ"ט
חנה מרת בריינדל ע"ה
ב"ר מרדכי מנחם ז"ל
נפ"ע כ"ה תמוז תשנ"ט
☆☆☆

"אפריון נמתי"א"

ע"ש ר'
נמתי אפריון ז"ל
נפ"ע כ"ה תמוז תשנ"ט
חנה מרת בריינדל ע"ה
ב"ר מרדכי מנחם ז"ל
נפ"ע כ"ה תמוז תשנ"ט
☆☆☆

"שמעון"

ע"ש ר' שמעון דאנקא ז"ל
בן ר' שניאור זלמן ז"ל
נפ"ע ז' מנחם אב תשנ"ח
☆☆☆

"זכרון חיים צבי"

ע"ש ר' חיים צבי שווארץ ז"ל
ב"ר חקי איתמר מבי"ח ז"ל
נפ"ע י"ג כסלו תשנ"ה
☆☆☆

"ממכון שבתו"

השגחה

"ברכת מזל טוב"

הננו משגרים ברכת מוד"ט חמה ולבבית לאנ"ש החשובים כל אחד בשמו יבורך

הרה"ח ר' משה יעקב מאשקאוויטש שליט"א

ולאביו הרה"ח ר' יצחק מרדכי מאשקאוויטש שליט"א

הרה"ח ר' יהושע גראס שליט"א

לנישואי צאצאיהם ביום שני באולם "עטרת שלום" רח' שטראוס 17 ירושלים

הרה"ח ר' יעקב שמשון נחום יאקאבאוויטש שליט"א

ולאביו הרה"ג ר' בן ציון יאקאבאוויטש שליט"א

לנישואי בתו ביום רביעי באולם "מודיעין"

הרה"ח ר' בנימין פוקס שליט"א

לנישואי בנו ביום חמישי באולם "חיבלי מלכות"

הרה"ח ר' שלמה זלמן גראס שליט"א

ולחתנו הרה"ח ר' אברהם שמואל פינקלשטיין שליט"א

לאירוסי בנו, נכדו הבה"ח מנחם זאב נ"י תלמיד ישיבתינו

משפחת הירש שיחי

לאירוסי בתם תחי

הר"ד אפרים אליעזר טעלער הי"ד

ולאביו הרה"ח ר' יחזקאל משולם טעלער שליט"א

ולחתנו הרה"ח ר' משה יעקב ראטער שליט"א

להולדת בנו, נכדם - השלום זכר בבית מדרשינו בשיכון

הר"ד יואל אברהם שווארץ הי"ד

ולאביו הרה"ח ר' עזריאל שווארץ שליט"א

ולחתנו הרה"ח ר' אברהם מרדכי שטיינבערג שליט"א

להולדת בנו, נכדם

השלום זכר והוואך נאכט בבית מדרשינו בשיכון

הכנסתו בבריתו של אאע"ה

תתקיים א"ה ביום שב"ק בבית מדרשינו בזכרון מאיר

"נפש חיה"

ע"ש הרבנית הדוקת
מרת ח' מייזליש ע"ה
בת מרן רבינו משה זי"ע
נפ"ע ח' שבת תשנ"ג
☆☆☆

"חסדי מנחם משה"

ע"ש
ר' מנחם משה גאנץ
ז"ל
ב"ר דוב ז"ל
נפ"ע י"ג מנחם אב תשנ"ב
☆☆☆

"תהלה לדוד"

ע"ש ר' משה דוד
טעלער ז"ל
ב"ר יחזקאל משולם ז"ל
נפ"ע י"א תשרי תשס"ח
☆☆☆

"אב"ן ישראל"

ע"ש ר' אברהם נתן
בערנאט ז"ל
ב"ר ישראל ז"ל
נפ"ע כ"ז חשוון תשל"ז
☆☆☆

"ציון לנפש חיה"

ע"ש ר' בן ציון בענט
ז"ל
ב"ר ישראל מבי"ח ז"ל
נפ"ע ט' שבט תשנ"ג
חונתו מרת חיה ע"ה
ב"ר יהושע ז"ל
נפ"ע י"א סיון תשנ"ה
☆☆☆

"חסדי בא"ר"

ע"ש ר' אלכסנדר
בענט ז"ל
נפ"ע כ"ג ב"ר עזרא ז"ל
נפ"ע כ"ג ניסן תשנ"ו
חנה מרת רייזל ע"ה
ב"ר אפרים ז"ל שטערן
נפ"ע ח' שבת תשנ"א
☆☆☆

"משא"ת חיים"

ע"ש ר' חיים גרין ז"ל
ב"ר מרדכי מנחם ז"ל
נפ"ע כ"א אדר א' תשס"ח
חונתו מרת אלטע
שינדל ע"ה
ב"ר משה אליהו ז"ל
נפ"ע י"ג ניסן תשס"ג

ביומא דהילולא פון מרן הק' בעל קדושת יו"ט זי"ע:

טויזענטער תושבי וויליאמסבורג ערווארטעט קומענדיגן זונטאג צום "מסיבה השנתית" לשובת צדקת רבי מאיר בעל הנס כולל עצי חיים ד'סאטמאר בני ברק

וועט פארקומען זונטאג פר' תרומה אין ביהמ"ד הגדול דסאטמאר אין וויליאמסבורג, בהשתתפות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א מסאטמאר ואחיו כ"ק הגה"צ אבד"ק סאטמאר 15'טע עוו. שליט"א נשיא הכולל - הגה"צ אבד"ק סאטמאר אלעד שליט"א צוגאסט אין ניו יארק - שולחן הטהור פון כ"ק מרן רבינו שליט"א ביום היארצייט של מרן הבעל קדושת יו"ט ברוב עם - 100 יאר אפגעצייכנט פון די התייסדות פונעם בארימטן סיגוט'ע כולל לצדקת ר' מאיר בעל הנס דורך דעם הייליגן בעל הילולא - א גורל אויף א מגילה מהודרת געשריבן דורך גאר א היימישע סופר פראקלאמירט - דער חשובער ציבור ווערט ערווארטעט פון 7:30 עד חצות הלילה - קריאה נרגשת מחזק צו זיין די הייליגע צדקה מיט סכומים עצומים

מחזק געווען מיט סכומים עצומים באופן יוצא מן הכלל, טראגענדיג די צדקה על לוח לבו הטהור מיט א זעלטענעם התמסרות נאמנה.

דער גולת הכותרת פון די פעולות נמרצות מיט וואס דער רבי זצ"ל איז שטענדיג געווען אריינגעטון לטובת די עניי ארצינו הקדושה נתמכי צדקת רבי מאיר בעל הנס, איז געווען ווען דער רבי זצ"ל האט מיסד געווען אין די שטאט בני ברק דעם בארימטן מקום תלמוד "כולל עצי חיים" לשמו ולזכרו פון מרן אביו הגה"ק בעל עצי חיים זי"ע, פון וועמען דער רבי זצ"ל איז ליידער נתייתם געווארן בימי נעורתו, זייענדיג

רביה"ק בעל ברך משה מסאטמאר ד"ע, וועלכער האט מיט'ן מיסד זיין דעם כולל, ממשיך געווען בדרכי אביו מרמא ורבנא הגה"ק בעל עצי חיים מסיגוט זי"ע, וואס ער האט בפקדת הקודש פון אביו הגה"ק בעל קדושת יום טוב מסיגוט זי"ע מיסד געווען דעם בארימטן "סיגוט'ער כולל" אין ארה"ק לצדקת רבי מאיר בעל הנס. די פילע אידן, באי ביתו חסידים ואנשי מעשה, וועלכע זענען אלע יארן געווען דבוק צום רבין בעל ברך משה זצ"ל, האבן שטענדיג צוגעזען זיין געוואלדיגן התקשרות צו די הייליגע צדקה פון צדקת רבי מאיר בעל הנס, וואס דער רבי זצ"ל האט אלע יארן

וויליאמסבורג - טויזענטער תושבי וויליאמסבורג ווערן ערווארטעט דעם קומענדיגן זונטאג פר' תרומה, צום "מעמד אדיר" וואס וועט אפגעהאלטן ווערן אין די שטאט לטובת די הייליגע צדקה פון "צדקת רבי מאיר בעל הנס בארה"ק" כולל עצי חיים אין בני ברק, ביי וועלכען עס ווערט ערווארטעט די ווארימסטע שטיצע פון די אלפי בני העיר לטובת די הייליגע צדקה בכלל, ובפרט לטובת דעם בארימטן מקום תורה כולל עצי חיים אין בני ברק.

דער הייליגער כולל עצי חיים לצדקת רבי מאיר בעל הנס אין בני ברק, איז יסודתו בהררי קודש דורך מרן

אין יונגן עלטער פון בלוזיז עלף יאר. זינט דער הסתלקות פונעם רבי'ן זצ"ל איז שוין פיל ארויסגעברענגט געווארן איבער דעם קשר אמיץ וחזק וואס דער רבי זצ"ל האט שטענדיג געהאט צו זיין גרויסען פאטער דער בעל עצי חיים זי"ע, וואס טראצדעם וואס ער איז אלט געווען בלוזיז עלף יאר ביי זיין פרייזטיגע פטירה, האט דער רבי זצ"ל געדענקט א שלל מיט ענינים וואס ער האט צוגעזען ביי זיין גרויסען טאטען. צווישן די ענינים האט דער רבי זצ"ל כסדר צוגעזען דעם מסירת נפש פונעם בעל עצי חיים זי"ע ביים אנפירן דעם הייליגן כולל לצדקת רבי מאיר בעל הנס בארצינו הק', וואס איז שטענדיג פארבליבן חרות על לוח לבו הטהור פונעם רבי'ן זצ"ל אויף א געוואלדיגן פארנעם.

זייענדיג מקיים דעם "מכבוד במותו" האט דער רבי זצ"ל פריש מיידט געווען דעם הייליגן כולל, און באזונדער דעם מקום תורה "כולל עצי חיים", אלס מקום תורה מיוחד פאר די אברכים חשובים פון די סאטמארער קהלה אין בני ברק. מיט א באזונדערן ציל האט דער רבי זצ"ל מיידט געווען דעם כולל עצי חיים, אלס מקום תורה פאר די אברכים מבני הקהלה, אז זיי זאלן נישט דארפן זיין געצוואונגן צו גיין לערנען אין פרעמדע מקומות שאין רוה חכמים נוחה הימנו.

דער כולל איז אין לויף פון די יארן אויסגעשטיגן אלס זעלטענער מקום תורה, וואו קרוב צו הונדערט אברכים זענען זיך ממית באהלה של תורה מיט אן התמדה רבה. דער כולל איז היינט איינס פון די שענסטע מקומות התורה אין די שטאט בני ברק, ובפרט פון די מקומות התורה ועלכע האלטן זיך על טהרת

הקודש, נישט נהנה צו זיין קיין שוה פרטה פון מקומות זרים, און עס איז א שטענדיגער תענוג רוחני אריינצוקומען ביני עמודי גירסא אין היכל הכולל, וואו די חשוב'ע אברכים זיצן און לערנען בהתמדה רבה, וקול התורה נשמע, הערט זיך שטענדיג א קול תורה אדיר וואס צוגייט אין אלע ביינער.

תל"ת איז דער כולל גדל והצליח וגם עשה פרי, און פון צווישן די פיר ווענט פונעם כולל זענען שוין אויסגעשטיגן צענדליגער תלמידי חכמים מופלים, גדולים בתורה ויראי ה', צווישן זיי פילע מרביצי תורה ומור הוראה בישראל שלט"א, פון וועמען דער ציבור איז כסדר נהנה מגדולת תורתם, און זענען א שטאלץ פאר די סאטמארער עדה הקדושה אומעטום. דער כולל איז א ריכטיגער גירא בעיטא דשיטנא, ווען נאך אזויפיל יארן וואס דער כולל איז נתייסד געווארן, צייגט זיך קלאר ארויס, אז מען קען אהערשטעלן א מקום תורה מפואר, אן דעם וואס מען זאל דארפן נהנה זיין מקומות לא טהורים ר"ל.

פון גלייך אנהייב אן ווען דער כולל איז נתייסד געווארן דורלן מיידט הכולל מרן רביה"ק בעל ברך משה זצ"ל, האט דער רבי זצ"ל שטענדיג געטראגן דעם מקום תורה מיוחד על לוח לבו הטהור, און טראץ זיינע אומצאליגע טירדות לטובת הכלל והפרט, האט דער מקום תורה פארנומען א ספעציעלן ארט ביים רבי'ן זצ"ל, וואס דער רבי זצ"ל האט אליינס אויסגעהאלטן רוב הוצאות פונעם כולל. אין לויף פון די יארן, ווען דער כולל איז כסדר געוואקסן, איז גלייכצייטיג אויך מיטגעוואקסן די דאגה פונעם רבי'ן זצ"ל פאר דעם מקום תורה מיוחד, און דער רבי זצ"ל האט כסדר

מוסיף געווען פעולות על פעולותיו צו פארזיכערן די הצלחה פון דעם הייליגן מקום תורה אין ארצינו הקדושה.

נאכ'ן הסתלקות פונעם רבי'ן בעל ברך משה זצ"ל, ווען עס איז ארויפגעפאלן אויף יבלחט"א בנו ממלא מקום קדשו כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א מסאטמאר, דעם עול הנהגת העדה, הקהלה והמוסדות פון איבער די גאנצע וועלט, האט דער רבי שליט"א ארויפגעלייגט דעם נזר עטרה פונעם נשיאות הכולל על ראש אחיו כ"ק הגה"צ אבד"ק סאטמאר 15'טע עוו. שליט"א, ארויסברענגענדיג אז לו נאה ויאה ממשיך צו זיין בדרכי אביהם זצ"ל, זייענדיג דער וואס האט געהאט די זכ"י, אז דער רבי זצ"ל האט אים ממנה געווען אלס זיין פערזענליכער גבאי צדקה.

אין די לעצטע תקופה האט הגה"צ נשיא הכולל שליט"א טאקע זיך אריינגעלייגט בכל נימי לבבו ונפשו, צו פארזיכערן די הצלחה פון דעם הייליגן כולל, און דער נשיא שליט"א איז כסדר אריינגעטון מיט אויפצאליגע פעולות לטובת צדקת רבי מאיר בעל הנס בארה"ק. אין די לעצטערע צייטן איז שוין עטליכע אויסגעקומען פאר'ן נשיא שליט"א צו באזוכן אין ארצינו הק', וואו ער איז אויפגענומען געווארן מיט גרויס כבוד דורך די ארטיגע הנהלת צדקת רבי מאיר בעל הנס, און דערביי האט ער באזוכט אינעם היכל הכולל, וואו ער האט מיטגעהאלטן פונדערנאנט דעם געוואלדיגן כח התורה וואס ווערט נמשך ביתר שאת ועוז, אויך לאחר הסתלקותו פונעם מיידט הכולל מרן רביה"ק זצ"ל.

זייענדיג אין נישט אזא לאנגע צייט לאחר הסתלקותו פונעם רבי'ן זצ"ל, ווערט אין די טעג ארגאנאזירט דעם "מעמד אדיר" לטובת צדקת רבי מאיר

בעל הנס בארצינו הק', ביי וועלכען דער ציבור וועט האבן די געלעגענהייט צו גיין אין די דרכים פונעם רבין זצ"ל, און מחזק זיין דעם כולל מיט סכומים עצומים באופן יוצא מן הכלל.

דער מעמד אנטשפּרעכט צו זיין גאר א געהויבענער און פּייערליכער, צו וועלכען עס ווערט ערווארטעט דאס השתתפות פון טויזענטער תושבי וויליאמסבורג בכלל, ובפרט די אלפי חסידי סאטמאר תושבי העיר, וועלכע וועלן קומען מחזק זיין דעם בארימטן כולל, מיט גרעסערע סכומים, לזכר נשמתו פונעם מייסד הכולל מרן רביה"ק רבינו משה בן חיים צבי זצ"ל, "ושמ בקרב" וועט מען ביים שטיצן דעם כולל דערמאנען די צוויי הייליגע נעמען פונעם מייסד הכולל דער רבי זצ"ל און פונעם בעל עצי חיים זצ"ל וואס לשמו ולזכרו ווערט דער כולל גערופן.

אין בעפארגרייטונג צום היי-עריגן מעמד אדיר, איז ספעציעל געקומען צו פארן דער אורח הגדול הגה"צ רבי חיים צבי מייזליש שליט"א אבד"ק סאטמאר-אלעד, וראש ישיבת סאטמאר בני ברק, וועלכער איז עומד בראש פון דעם שיינעם מקום תורה אין בני ברק, און האלט כסדר מיט מיט די געוואלדיגע הצלחה פונעם כולל. דער ראש ישיבה שליט"א איז געקומען צו פארן אין באגלייטונג פון הרה"ח ר' יצחק אייזיק ווייס הי"ו און הרה"ח ר' יעקב יאזשעף חברי הנהלת הכולל, פון די עסקנים נמרצים אינערהאלב די סאטמארער קהלה אין בני ברק, צוצוהעלפן פאר די הצלחה פון די אקציע.

אין די איצטיגע טעג ביז צום מעמד האדיר, איז דער נשיא הכולל הרה"צ רבי שלום אליעזר שליט"א שטארק אריינגעטון, ארומצוגיין באזוכן נגידים

בעם לטובת כולל עצי חיים, צוזאמען מיט זיין פלומעניק הגה"צ אבד"ק סאטמאר אלעד שליט"א. אנקלאפענדיג על פתחי נדיבים בעם, זענען זיי שטארק נתחזק געווארן, צוזענדיג דעם געוואלדיגן ווארעמקייט וואס עס הערשט ביים ציבור לטובת די הייליגע צדקה, ווען דער ציבור שליט"א זיך אן מיט גרעסערע סכומים להחזקת הכולל.

דער מעמד וועט באשיינט ווערן מיט דער פערזענליכער השתתפות פון כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א מסאטמאר, וועלכער איז שטארק מקושר צו דעם הייליגן כולל, און האלט כסדר מיט אלע אנטוויקלונגן אינעם כולל עצי חיים. די פילע לומדים חשובים חברי הכולל אין בני ברק, האלטן זיך אלע שטארק מקושר צום רבין שליט"א, ובכל עת מצוא הערט דער רבי שליט"א פריידיגע באריכטען מהנעשה והנשמע אינעם היכל הכולל אין בני ברק. ביי אלע באזוכן פונעם רבין שליט"א אין ארצינו הק', האט דער רבי שליט"א באזונדער נהנה געווען מיטצוהאלטן פון דערנאנט מיט דעם שטייגענדן כח התורה והקדושה פונעם כולל עצי חיים אין די שטאט, וואס האט געשאפן דעם רבין שליט"א א זעלטענעם תענוג רוחני.

שוין אין משך פון די פריערדיגע יארן בכלל, ובפרט זינט דער רבי שליט"א האט איבערגענומען דעם כתר ההנהגה פון עדת חסידי סאטמאר, זעהט דער ציבור דעם געוואלדיגן התקשרות פונעם רבין שליט"א צו דעם מקום תורה מפואר אין בני ברק, און דער רבי שליט"א איז כסדר מפליג בשבחה פון די צדקה קדומה לצדקת רבי מאיר בעל הנס, ווי ווייט עס ליגט א פליכט אויף יעדן איינעם מחזק צו זיין די צדקה אויף וואס אבותיו ורבותיו הקדושים ז"ע

האבן זיך שטענדיג מוסר נפש געווען דאס צו שטיצן און מחזק זיין מיט סכומים עצומים.

דעם קומענדיגן זונטאג פר' תרומה ביים מעמד האדיר לטובת צדקת רבי מאיר בעל הנס, וועט זיין א געהויבענע געלעגענהייט פארן ציבור, מקיים צו זיין דעם מצוה לשמוע דברי חכמים, ותיכף לתלמיד חכם ברכה, מחזק צו זיין דעם כולל עצי חיים מיט סכומים עצומים, לעשות נחת רוח לצדיק פאר'ן רבין שליט"א, וועלכער קוקט שטארק ארויס אויף די הצלחה פונעם מעמד האדיר לטובת הכולל.

דער מעמד וועט אפגעראכטן ווערן אין היכל הבימה"ד הגדול דקהל יטב לב דסאטמאר אין וויליאמסבורג, וועלכע וועט ספעציעל אויסגעשטעלט ווערן צו קענען אקאמאדירן דעם ריזיגן ערווארטעטן ציבור.

אלע משתתפים מיט באשטימטע סכומים ביים מעמד, וועלן אריין גיין און א גורל אויף א מגילה מהודרת געשריבן דורך גאר א היימישע סופר ווי עס וועט נתפרסם ווערן ביים מעמד האדיר.

עס איז זיכער אז תושבי וויליאמסבורג בכלל, און תלמידי וחסידיו סאטמאר תושבי העיר בפרט, וועלן אויסנוצן די געהויבענע געלעגענהייט, צו קומען מחזק זיין די הייליגע צדקה, און דערביי זיך איינשאפן די געוואלדיגע סגולה פון "אלקא דמאיר ענו" וועלכע איז שטענדיג געווען פארהייליגט ביי אידן, אלס סגולה בדוקה ומנוסה אויף אלע ענינים, ובפרט ביי דעם כולל, ווען דער זכות צדקת רבי מאיר בעל הנס, בצירוף זכותם הקדוש פון די מייסדי הכולל זכר צדיקים לברכה, וטובים השנים מן האחד, וועט ביישטיין פאר אלע משתתפים געהאלפן צו ווערן בכל מילי דמיטב.